

புதிய ஜனநாயகம்

மார்க்சிய-லென்னிய
அரசியல் ஏடு

தொகுதி: 24

இதழ் 8

ஜூன் 2009

உள்நாடு

தனி இதழ்: ரூ. 7.00

ஆண்டுசந்தா: ரூ. 90.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US\$ 20

படைப்புகள் அனுப்பவும்
மற்றும்

அனைத்துத் தொடர்புக்கும்

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.என்: 2355)

கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

தொலைபேசி: 94446 32561

ஈழம்:

பேரழிவு - பிண்ணடைவு ஏன்?

ஈழ விடுதலைப் போர் மிகக் கொடிய பேரழிவைச் சுந்தித்துக் கசப்பானதொரு முடிவை எட்டியிருக்கிறது. இது, புலிகள் இயக்கத்தின் தோல்வி மட்டுமல்ல; ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் சுந்தித்திருக்கும் ஒரு பாரிய பிண்ணடைவு. இத்தகையதொரு நிலைமை நெருங்குகிறது என்பதைக் கடந்த சில மாதங்களில் களநிலைமைகளில் விருந்து அனைவருமே புரிந்து கொள்ள முடிந்தது என்றாலும், இம்முடிவு நம்மை மாளாத் துயரத்தில் ஆழ்த்துகின்றது.

கொட்டகைகள், கூடாரங்கள், பதுங்குக் குழிகள் என தீர்த்து கொண்டு போர்த் தாக்குதலை நடத்தி ஈவிரக்கமின்றி கோரமாகக் கொண்டிருக்கிறது. இனவெறி பிடித்த சிங்கள பாசிச் அரசு, சூடானின் டார். பரில் நடந்த இனப்படுகொலையை ஒத்தாக நடந்துள்ள ஈழத் தமிழினப் படுகொலையில், கடந்த மே முதல் நாளிலிருந்து 19-ஆம் தேதி வரை நாளெளான்றுக்குச் சராசரியாக 1000 பேர் வீதம் குண்டு வீச்சினால் கொல்லப்பட்டுள்ளனர் என்றும், இந்நாட்களில் மட்டும் 20,000-க்கும் மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர் என்றும் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த “தீட்டைம்ஸ்” நாளேடு கூறுகிறது. செயற்கைக் கோள் மூலம் பிடிக்கப்பட்ட புகைப் படங்களின் அடிப்படையிலும், போர் நிறுத்தப் பகுதியில் பணியாற்றிய மருத்துவர்கள் கூறிய சாவு என்னிக்கையின் அடிப்படையிலும் அந்நாளேடு வெளியிட்டுள்ள இச்செய்தி உலகையே அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளது. கடந்த மூன்று மாதங்களில் மட்டும் ஏத்தாழ் 50,000 பேர் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என்று நம்புவதற்கு வாய்ப்புள்ளது என ஐ.நா. மனித உரிமைப் பேரவையின் மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர்.

உற்றார்- உறவினர்களைப் பறிகொடுத்துவிட்டு, யாருமே இல்லாத அனாதைகளாக படுகாயமடைந்தும் கை-கால்கள் முடமாகியும், முட்கம்பிப்பிடப்பட்ட வகை முகாம் களில் வேதனையில் துடிக்கிறார்கள் ஈழத் தமிழ் மக்கள். 1983 ஜூன்லை கலவரத்தையுடுத்து சிங்கள இனவெறி ஜெயவர்த்தனே அரசுக்கு எதிராகவும், ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு ஆதரவாகவும் பொங்கி எழுந்த தமிழகம், இன்று ஒரு பார்வையாளனாக நிற்கிறது.

இக்கொடிய இன அழிப்புப் போரில் சீனாவும் பாகிஸ்தானும் ஆயுதங்களை வழங்கியுள்ளதோடு, சிங்கள பாசிச் அரசுக்கு அரணாகவும் நின்றிருக்கின்றன. அமெரிக்கா வையும் மேற்குலக நாடுகளையும் ராஜைப்பக்சே அலட்சியப்படுத்திப் பேசிய பிண்ணரும் அந்நாடுகள் எதையும் செய்யவில்லை. ஐ.நா. மன்றமும் தலையிடவில்லை. எல்லாம் முடிந்த பிறகு எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, கடமை முடிந்ததென பறக்கிறார் பான்-கி-மூன்.

இந்திய அரசோ, இந்த இனப்படுகொலைக்கு இறுதிவரை துணை நின்று வழிநடத்தியிருக்கிறது. புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்கள் நடத்திய தொடர் போராட்டங்களின் நிர்பந்தத்தால், ஐ.நா மனித உரிமை பாதுகாப்புப் பேரவையில் மேலை நாடுகள் இலங்கை அரசு போர்க்குற்றம் புரிந்துள்ளதாகக் குற்றம் சாட்டி கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ரஷ்யா, சீனா, பாகிஸ்தானோடு இந்தியாவும் இலங்கை அரசுக்கு ஆதரவாக நின்று அத்தீர்மானத்தைத் தோற்கடித்துள்ளது. “நாங்கள் பயங்கரவாதப் புலிகளுக்கு எதிராக நடத்திய போர் எங்களுக்காக மட்டுமல்ல; இந்தியாவுக்காகவும்தான்” என்று வெளிப்படையாக அறிவித்திருக்கிறார், ராஜைப்பக்சே.

ஈவிரக்கமின்றி நடத்தி முடிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தப் படுகொலையின் கடைசி நாட்கள், இந்திய மேலாதிக்கத்தின் கோரமுக்கத்தை நமக்குக் காட்டுகின்றன. தமிழகத்தில் நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிந்த பிறகு, இறுதித் தாக்குதலைத் தீவிரப்படுத்துமாறு இலங்கை அரசுக்கு வழிகாட்டி இயக்கியிருக்கிறது இந்திய அரசு. தமிழகத்திலுள்ள ஈழ ஆதரவாளர்களோ, மே 16 அன்று தேர்தல் முடிவுகள் வரும்வரை இறுதி முடிவு எதையும் எடுக்க வேண்டாமென புலிகளுக்கு ஆலோசனை கூறியிருப்பார்கள் போலும்!

மூன்று சதுர கி.மீ. பரப்பளவே கொண்ட நிலப்பரப்பில், தோல்வியின் விளிம்புக்குத் தள்ளப்பட்ட நிலையிலும் “துப்பாக்கிகளை மவுனிக்கச் செய்வது” என்ற தங்களது இறுதி முடிவை அறிவிப்பதற்கு இந்திய நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகள் (மே 16) தெரியும்வரை புலிகள் காத்திருந்தார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தோல்வியை நோக்கித்தான் தள்ளப்பட்டுள்ளோம் என்பதும், அமெரிக்க அதி பர் ஓபாமா உள்ளிட்ட மேற்குலக நாடுகளின் கோரிக்கைகளை ராஜபக்சே அரசு நிராகரித்து விட்டது என்பதும் அவர்கள் அறியாததல்ல. இருப்பினும், அன்றாடம் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களும் புலிகளும் கொஞ்சுக்கொஞ்சாகக் கொல்லப் பட்ட போதிலும், கடைசியாக எஞ்சியிருந்த புலிகள் இயக்குத் தலைவர்களே கொல்லப்படும் நிலை ஏற்பட்ட போதிலும், டெல்லியில் ஆட்சி மாறினால், மறுகணமே போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்டு விடும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தி ருக்கிறார்கள். கடைசி நாட்களின் நிகழ்வுகள் இதனைத் தெளிவாக நமக்குக் காட்டுகின்றன. இந்த மூடநம் பிக்கை மிகவும் பாரதாரமான இழப்புகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

சிங்கள இனவெறிக் கோரத் தாண்டவம்: போர் நிறுத்தப் பகுதியிலேயே நடத்தப்பட்ட ஏரிகளை தாக்குதல்களில் கோரமாகக் கொல்லப்பட்ட ஈழத் தமிழர்கள்.

ஒருவேளை தமிழனவாதி கள் எதிர்பார்த்தது போல, ஜெயலலிதாவும் பாரதீய ஜனதாவும் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றிருந்தால் மறுகணமே போர்நிறுத்தம் வந்திருக்குமா? அப்படியொரு பிரமை புலிகளுக்கு இருந்திருந்தால், இங்கிருக்கும் தமிழனவாதிகள் அவர்களுக்குத் தெளிவை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். மாறாக, அத்தகைய தொரு பிரமையை உருவாக்கும் பணியைத்தான் தமிழனவாதிகள் இங்கே செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

தேர்தலில் ஈழ எதிரி ஜெயலலிதாவுடன் கூட்டணி வைத்து அவரையே தனியாக நேர்த்து மூலமாக வெற்றி பிரச்சாரம் செய்ய வைத்தனர். போரில் சிக்கித் தவிக்கும் ஈழத் தமிழர்கள் மீது தமிழக மக்கள் கொண்டிருந்த அனுதாபத்தையும், இன்பபடு கொலைக்கு எதிராக தமிழகத்தில் நடந்த தீக்குளிப்புகளையும் வைத்து மாபெரும் ஆதரவு இருப்பதாக நம்பி இதையே தேர்தல் வெற்றியைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாகவும் மதிப்பிட்டனர். போர்நிறுத்தம் செய்யுமாறு இலங்கை அரசுக்கு அமெரிக்கா உத்திரவில் விடுத்த கோரிக்கையை, ஏதோ அமெரிக்க வல்லர்சே தலையிட்டுப் போர்நிறுத்தம் செய்யக் கிளம்பி விட்டதைப் போல பிரமையூட்டி, ஒபாமாவுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகமாக சென்னையிலுள்ள அமெரிக்கத் துதரகம் நோக்கி ரேஷாப் பூங்கொத்து ஊர்வலம் நடத்தினார், பழ. நெடுமாறன்.

இவர்கள் உருவாக்கிய பிரமைக்குத் தங்கள் உயிரையும் கவரவத்தையும் பலி கொடுத்திருக்கிறார்கள், தமிழில் விடுதலைப் புலிகள். தேர்தலின் போது தனி ஈழம் பற்றி சவடால் அடித்த ஜெயலலிதா, தேர்தல் தோல்விக்குப் பிறகு கோடநாடு எல்லேட்டுக்குச் சென்று படுத்துக் கொண்டார். தேர்தலுக்குப் பின் அவர் விடுத்த அறிக்கையில் தனி ஈழம் பற்றியோ, ஈழத் தமிழினப் படுகொலை பற்றியோ, ராஜபக்சே ஒரு போர்க்குற்றவாளி என்றோ ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை. இந்த அம்மையாளின் வெற்றிதான் போர் நிறுத்தத்தைக் கொண்டு வரும் என்று ஈழத் தமிழ் மக்களையும் புலிகளையும் நம்ப வைத்து படுகுழியில் தள்ளியிருக்கிறார்கள், இந்த ஈழ ஆதர

வாளர்கள். இவர்கள் யாரை ஆதிரித்தார்களோ, அந்தப் புலிகளையே காவு வாங்கிவிட்டது இவர்களின் பிழைப்புவாத அரசியல்!

• • •

தமிழீழத்தின் தலைநகராக புலிகளால் சித்தரிக்கப்பட்ட கிளிநொச்சி, சிங்கள இராணுவத்தால் கடந்த ஜனவரியில் தாக்கி அழிக்கப்பட்ட பின்னர் புலிகள் பின்வாங்கி மூல்லைத் தீவுக்கு நகர்ந்தார்கள். சிங்கள இராணுவத் தாக்குதலிலிருந்து தப்பிக்க, ஏற்ததாழ கீல்தலை மக்கள் புலிகளோடு மூல்லைத் தீவு நேர்க்கி நெடும்பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்கள்.

இம்மக்கள் கூட்டத்தின் நடுவே இருந்தால் சிங்கள இராணுவம் தங்கள் மீது பாரிய தாக்குதல் தொடுக்காது என்றும், அதையும் மீறி தாக்குதல் தொடுத்தால், மக்கள் கொல்லப்படுவதன் விளைவாக மேலைநாடுகள் தலையிட்டுப் போர நிறுத்துமாறு சிங்கள அரசை நிர்ப்பந்திக்கும் என்றும் புலிகள் பெரிதும் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால், சிங்கள இராணுவமோ, கனரக ஆயுதங்களைக் கொண்டும் பாஸ்பரஸ் குண்டுகளை வீசியும் கொத்துக் கொஞ்சாக மக்களைக் கொண்டிராயிக்கிறது. வாய்னவில் கண்டனம் தெரிவித்தற்கு மேல் எந்தவொரு மேலை நாடும் சிங்கள அரசை நிர்ப்பந்திக்கவோ, தலையீடு செய்யவோ முன் வரவுமில்லை.

எந்த மக்களைப் பாதுகாப்புக் கேடயமாக புலிகள் கருதி நார்களோ, அந்த மக்கள் சிங்கள இராணுவத்தின் கொடிய போர்த் தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியாமல் தவிக்க, புலிகளால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இந்தக் கையறு நிலையில், உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வெளியேற ஆரம்பித்தார்கள். புலிகளால் இதனைத் தடுக்கவும் இயலவில்லை. பின்வாங்கும் பயணம் நீண்டு போகப் போக, புலிகள் தமது ஆயுதக் கிடங்குகளையும் பாதுகாப்பு அரண்களையும் கைவிட்டு செல்ல வேண்டிய

கடந்த மே முதல் நாளிலிருந்து
19-ஆம் தேதி வரை ஏற்றதாழி
20,000-க்கும் மேற்பட்ட ஈழத்
தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.
கடந்த மூன்று மாதங்களில் மட்டும்
ஏற்தாழி 50,000 பேர்
கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர்.

தாயிற்று. எந்த ஆயுதங்களைத் தமது விடுதலைக்கான அச்சாணியாக புவிகள் கருதினார்களோ, அவையெல்லாம் பெருஞ்சமையாக மாறிப்போயின. சிங்கள இராணுவமோ, நவீன ஆயுதங்களைக் கொண்டு கொடுரத் தாக்குதலை வகைதொகையில்லாமல் கூட்டிக் கொண்டே போனது.

கொரில்லாப் போர் முறையிலிருந்து முன்னேறி, கிரமமான இராணுவத்தையும் வான்படையையும் கட்டியமைத்து வலுவடைந்த புவிகள், பிந்தைய அசாதாரண நிலையை கவனத்தில் கொண்டு, தமது நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும், இலட்சக்கணக்கான மக்களைப் பாதுகாக்கவும் இராணுவ ரீதியில் தமது செயல்தந்திரங்களை மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவை எழுந்த போதிலும் அதனை உதாசீனப்படுத்தினார்கள். கிரமமான படைகளைக் கலைத்துவிட்டு, மீண்டும் தற்காப்பு கொரில்லா போர்முறைக்கு மாற வேண்டிய கட்டாயத்துக்கு புறநிலைமைகள் நிர்ப்பந்தித்த போதிலும், அதை ஏற்க மறுத்தார்கள். மேலெநாடுகள் சிங்கள அரசுக்கு நிர்ப்பந்தம் கொடுக்கும், இந்தியத் தேர்தல் முடிவுகள் போர்நிறுத்தத்தைக் கொண்டு வரும் என்று குருட்டுத்தனமாக நம்பிப் பேரழிவையும் பின்னடைவையும் சந்தித்துள்ளார்கள்.

புவிகள் மட்டுமே தமிழ் முத்தின் ஏகபோக பிரதிநிதி களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு வந்துள்ள நிலையில், புவிகள் இயக்கத் தலைவர்களும் தளபதிகளும் சிங்கள இராணுவத்தால் கொல்லப்பட்டு, புவிகள் இயக்கத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ள பெருந்தோல்வியால், இன்று ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் தலைமை ஏதுமின்றித் தத்தளிக்கிறது. புவிகளின் சர்வதேசத் தொடர்பாளரான பத்மநாபன், தமிழகத்தின் ஈழ ஆதரவாளர்களால் 'துரோகி' என்று முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ள நிலையில், இயக்கத்தை ஒருங்கிணைத்து முன்னெடுத்துச் செல்ல எவருமே இல்லாத அவைம் நீடிக்கிறது. ஈழத்தின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடி வந்த இதர குழுக்கள் கடந்த மே முதல் நாளிலிருந்து 19-ஆம் தேதி வரை ஏற்றதாழி 20,000-க்கும் மேற்பட்ட ஈழத் தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். கடந்த மூன்று மாதங்களில் மட்டும் ஏற்தாழி 50,000 பேர் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர்.

கனும் தனிநபர்களும் துரோகிகளாகச் சித்தரிக்கப்பட்டு புவிகளால் ஒடுக்கப்பட்டு விட்ட நிலையில், இன்று ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தை வழிநடத்திச் செல்ல தலைமை ஏதுமின்றி, ஒரு பாரிய வெற்றிடம் நிலவுகிறது.

இது கசப்பான உண்மை என்ற போதிலும், இத்தகைய பின்னடைவுக்கும் பேரழிவுக்கும் காரணம் என்ன? சீனாவும் பாகிஸ்தானும் சிங்கள பாசிச அரசுக்கு நவீன ஆயுதங்களை வழங்கி ஆதரவாக நின்றதும், இந்தியா இந்த இனப்படுகொலைப் போருக்கு இறுதிவரை துணை நின்ற வழிநடத்தியதும் தான் காரணமா? அல்லது ஐநா மன்றமும் மேலை நாடுகளும் பாரா முகமாக இருந்ததுதான் காரணமா?

இவெடெல்லாம் புறக்காரணிகள்தாம். இத்தகைய நிலைமைகளை எதிர்கொண்டு இயக்கத்தை வழிநடத்திச் செல்லும் ஆற்றல்மிக்கதாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட விடுதலைப் புவிகளின் அரசியல் மூடத்தனமும் இராணுவ சாக்சவாதமும்தான் இப்பேரழிவுக்கும் மீளமுடியாத பின்னடைவுக்கும் பெருந்தோல் விக்கும் முதன்மையான காரணங்கள். புவிகளிடம் சரியான அரசியல் தலைமை இல்லாமை, சரியான இராணுவ உத்திகள் இல்லாமை, மாரையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு காரியம் சாதிப்பது என்கிற சந்தர்ப்பவாதம்; அரசியல் நேரமையற்ற அனுகுமுறை, புவிகள் இயக்கத்துக்குள்ளும் ஜனநாயகமற்ற பாசிசசர்வாதிகாரம் முதலான ஈழ விடுதலைக்கே எதிரான போக்குகளே இப்பேரழிவையும் மீண்டெழு முடியாத தோல்வியையும் தோற்றுவித்துள்ளன.

எந்தவொரு விடுதலைக்கான இயக்கமும் இலட்சியத்தையும் கடமைகளையும் வகுத்துக் கொண்டு, அந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்குத் தடையாக நிற்கும் எதிரிகள் யார், நன்பர்கள் யார், ஊசலாட்டம் கொண்ட சமரச சக்திகள் யார், எந்தச் சக்திகளுடன் ஐக்கியப்பட வேண்டும், எந்த சக்திகளை வென்றெடுக்க வேண்டும் - என்பதைத் தெளிவாக வகுத்துக் கொண்டு தமது போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும். ஆனால் விடுதலைப் புவிகளே தொடக்கம் முதலே இந்த அடிப்படையான பிரச்சினையில் தெரிந்தே தவறிமூத்தார்கள்.

�ழ விடுதலைக்குத் தொடக்கம் முதலே எதிரியாக இருந்து சீர்குலைத்த இந்திய அரசுடன் பகைத்துக் கொள்ளாமல்,

சிங்கள அரசின் வதை முகாம்:
முட்கம்பி வேவியினுள்ளே அவலத்தில் உழைப்பு ஈழத் தமிழர்கள்.

ஈழத் தமிழின்தைத் தோற்கடித்துவிட்ட திமிரில் சிங்கள இனவெறியின் வெற்றிக் கொண்டாட்டம்.

“தாஜா” செய்ததோடு, இந்திய உளவுப் படையான “ரா” (RAW)விடம் ஆயுதங்களும் பயிற்சியும் நிதியும் பெற்று, அதன் வழி காட்டுதலின்படி அப்பாவி சிங்கள குடிமக்களைக் கொன்றும், ஈழத்திலிருந்து இசலாமியர்களைக் கெடு வைத்து ஷிரட்டியும், இதர போராளிக் குழுக்களை அழித்தொழித்தும், தமது ஏக்போக சர்வாதிகாரத்தை நிறுவிக் கொண்டனர்.

எந்தவொரு விடுதலைக்கான இயக்கமும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் ஜனநாயகப்படுத்தப்பட்ட சூழலை உருவாக்க வேண்டும். மக்கள் மத்தியில் எந்தளவுக்கு ஜனநாயகம் பேணப் படுகிறது என்பது, இனவிடுதலையின் மீது கொண்டுள்ள உறுதிக்கு ஒரு அளவுகோல். ஆனால் சிங்கள இனவெறியை எதிர்த்தும் ஈழ விடுதலைக்கு ஆதரவாகவும் நின்று, புலிகளின் மனித உரிமை மீறல்களையும் ஜனநாயக விரோதச் செயல்பாடு களையும் விரர்சித்த குற்றத்திற்காக ராஜினி திரணகம, வசந்தன் முதலாலோனார் உள்ளிட்டு ஏராளமானோர் புலிகளால் கொண்டிராஜிக்கப்பட்டார்கள்; அல்லது அவர்கள் காணாமல் போனார்கள். புலிகள் இயக்கத்துக்குள்ளேயே பல முன்னணித் தலைவர்களும் தளபதிகளும் துரோகிகள் என முத்திரை குத்தப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்கள். பிரபாகரனும் அவரது வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த விசுவாசிகளும் கொண்ட சிறுகும்பலாக இயக்கத் தலைமை மாறிப் போனது.

தேசிய இன விடுதலை என்பது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பைக் கொண்டாகவும் சுயசார்பானதாகவும் இருக்க வேண்டும். எந்த அளவுக்கு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் ஒரு தேச விடுதலை இயக்கம் ஊன்றி நிற்கிறது என்பதுதான் அதன் புரட்சிகாரதன்மைக்கான அளவுகோல். இன்றைய சூழலில், ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கலை எதிர்க்காமல், எந்தவொரு தேசிய இனமும் விடுதலையைச் சாதிக்கவும் முடியாது.

ஆனால் புலிகளோ, எந்த ஏகாதிபத்தியத்தையும் எதிர்த்து எந்தப் போராட்டத்தையும் நடத்தியதேயில்லை. தமது தலைமையிலான தமிழ்மீம் இந்தியாவுக்கும் ஏகாதிபத்திய நாடு கஞக்கும் கீழ் படிந்தே இருக்கும் என்று புலிகள் வாக்குறுதி அளித்து, அந்நாடுகளைத் “தாஜா” செய்தார்கள். கிழக்கு திமோர், கொசாவோ பாணியில் மேலெநாடுகள் தலையிட்டு தமக்கென தனி ஈழத்தை அமைத்துத் தரும் என்று நம்பினார்கள். அந்த அளவுக்குத்தான் அவர்களது உலக அரசியல் கண்ணோட்டம் இருந்தது. ஏகாதிபத்திய உலகக் கட்டமையில் தேசிய இன விடுதலை என்பது எவ்வளவு சிக்கலானது, உலக

நாடுகளின் மக்கள் மத்தியில் இதற்கு ஆதரவாக பொதுக்கருத்தையும் பொது நிர்ப்பந்த்தையும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்பன போன்ற விரிந்த அரசியல் பார்வை புலிகளிடமோ, அவர்களின் ஊனுகுழலாகச் செயல்பட்ட தமிழக பிழைப்புவாத அரசியல்வாதிகளிடமோ இருந்ததில்லை. மேலை நாடுகள் தங்களைப் பயங்கரவாதிகள் எந்த தடை செய்திருப்பதற்கான உலக அரசியல் சூழல் மற்றும் பிற காரணிகளைப் புலிகள் புரிந்து கொள்ளவுமில்லை.

ஒருபூரம் அமெரிக்க உலக மேல்நிலை வல்லரசு; அதன் தெற்காசிய விசுவாச அடியாளாக இந்திய பிராந்திய மேலா தீக்க வல்லரசு. மறுபூரம், உலகமயமாக்கலைச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு புதிய சந்தைக்காகவும் ஆதிக்கத்துக்காகவும் விரி வடைந்து வரும் சீனா, ரஷ்யா ஆகிய நாடுகளின் போட்டா போட்டி. இந்துமாக் கடலில் போர்த்தந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இலங்கை, இன்று இந்த ஆதிக்க சக்திகளின் பகடைக் காயாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் போட்டி யையும் கூட்டடையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஈழ விடுதலைப் போரை அரசியல் ரீதியிலும் இராணுவ ரீதியிலும் ராஜபக்சே அரசு எவ்வித எதிர்ப்புமின்றி நசுக்கும் சூழலைப் பற்றி புலி கள் பாரதாரமாக உணரவில்லை. அதற்கேற்ப தமது அரசியல் - இராணுவ செயலுத்திகளை வகுத்துக் கொள்ளவுமில்லை.

இன்னும் சொல்லப்போனால், மக்களைத் திரட்டி எந்த வொரு அரசியல் போராட்டத்தையும் புலிகள் நடத்தியதே யில்லை. கடந்த பத்தாண்டுகளில் போர் நிறுத்தத்தின் மூலம் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அரசியல் அணிதிரட்டலையும் அரசியல் போராட்டங்களையும் நடத்த புலிகள் முயற்சிக்கவேயில்லை. அரசியல் பிரிவ என்றழைக் கப்பட்ட ஒரு குழுவை புலிகள் உருவாக்கியிருந்த போதிலும், அது மக்களிடம் அரசியல் பிரச்சாரம் எதையும் செய்தது மில்லை. மக்களின் அளப்பிரிய ஆற்றலைக் கொண்டு மாபெரும் அரசியல் எழுச்சிகளைத் தோற்றுவித்து எதிரியை மண்டியிடச் செய்ய முடியும் என்பதை புலிகள் எந்தக் காலத் திலும் உணரவுமில்லை.

அவர்களது கவனமெல்லாம் நவீன ஆயுதங்களின் இருப்பை அதிகரிப்பதிலும் சாக்சவாத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதிலும்தான் இருந்தது. சிங்கள பேரினவாழத்துக்கு எதிராக இராணுவ ரீதியில் மேலாண்மை பெற்றுவிட்டாலே, ஏகாதிபத்திய நாடுகள் சிங்கள அரசுக்கு நிர்ப்பந்தம் கொடுத்து தனி ஈழத்தை உருவாக்கித் தரும் என்று கணக்கு போட்டு,

ஏகாதிபத்திய நாடு களின் ஆதரவைப் பெறுவதுதான் அவர்களது 'அரசியல்' வேலையாக இருந்தது.

சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ராஜபக்சே கும்பலின் இன வெறி பாசிசு சர்வாதிகாரத்தை எதிர்க்கும் அரசியல் சக்திகளுடன் இணைந்து, பொது எதிரிக்கு எதிராக பரந்த ஜக்ஷிய முன்னணி கட்டியமைத்துப் போராட சாத்தியப்பாடுகள் இருந்தபோதிலும், அரசியல் மூட்டுத்தனத்தால் அவற்றை புலிகள் அறிந்தே புறக்கணித்தார்கள். இலங்கையில் ரணில் விக்கிரமசிங்கே தேர்தலில் தோற்றதற்கும், ராஜபக்சே கும்பல் ஆட்சிக்கு வந்ததற்கும் மிக முக்கிய காரணமே புலிகளின் சந்தர்ப்பவாத அரசியல்தான்.

இந்த சந்தர்ப்ப வாதம் 2002-இல் தாய்லாந்து நாட்டில் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசுக்குமிடையிலான புரிந்து

னாரவு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான்போது அப்பட்மாக வெளிப்பட்டது. தேசிய சுயதிர்ணய உரிமைக்கு சந்தர்ப்பவாதமாகவும் துரோகத்தனமாகவும் "பிரதேச தன்னாட்சி" என்று விளக்கமளித்தார், புலிகளின் அரசியல் தலைமை சூருநாதர் ஆண்டன் பாலசிங்கம். ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கவின் கீழ் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு தமது ஏகபோக ஆட்சி அமைவதையே "பிரதேச தன்னாட்சி" என்று விளக்கமளித்தார். அதேசமயம், தனியாழம் கோரிக்கையை இன்னமும் கைவிட்டுவிடவில்லை என்று காட்டிக் கொள்வதற்காக இது "இடைக்காலத் தீர்வு" என்று பூசி மெழுகினார்.

இப்படி சந்தர்ப்பவாதமும் சாகச வழிபாடும் தனிநபர் துதியும் கொண்ட புலிகள், முப்பதாண்டு காலமாக பல ஏற்றங்களையும் இறக்கங்களையும் கண்ட ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தை மீளாய்வு செய்து படிப்பினைகளைப் பெற முன்வராமல், தொடர்ந்து பிரமைகளில் மூழ்கிப் போயினர். மறுபுறம்,

சாகச வழிபாடு, சந்தர்ப்பவாத நடைமுறை: விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர்கள். (கோப்புப் படம்).

ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆசியோடும், சிங்கள இனவெறி சக்திகளின் ஆதரவோடும், நவீன் ஆயுதங்களின் வலிமையோடும் மிகக் கொடிய போரை ராஜபக்சே கும்பல் ஈழ மக்கள் மீது ஏவியது. உலக வரலாற்றில் மிகக் கொடுரோமான இனவெறிப் படுகொலைகளில் ஒன்றாக அமைந்த இப்போரில், பல்லாயிரக்கணக்கான ஈழத் தமிழர்களோடு, புலிகளின் தலைமையும் கொன்றொழிக்கப்பட்டு, ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் பேரழி வையும், பின்னடைவையும் சந்தித்து கையறு நிலையில் தத்தளிக்கிறது. ஈழத் தமிழினத்தையே தோற்கடித்து விட்ட வெற்றிக் களிப்பில் கூத்தாடுகிறது, சிங்கள இனவெறி.

இன்றைய சூழலில், சிங்கள இராணுவ வதை முகாம்களிலிருந்து ஈழத் தமிழர்களை மீட்டு அவர்களை மீளக் குடியமர்த்துவது, தமிழர் பகுதிகளைச் சிங்கள காலனியாக்க முயலும் இந்திய-இலங்கை அரசுகளின் கூட்டுச் சதியை முறியடிப்பது, ராஜபக்சே கும்பலை போர்க்குற்றவாளியாக அறிவித்துத் தன் டிப்பது, ஈழ மக்களின் நியாயமான சுயதிர்ணய உரிமைப் போரை மீண்டும் கட்டியமைப்பது - ஆகிய பெரும் போராட்டக் கடமைகள் ஈழ மக்களின் முன்னே, புலம் பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்களின் முன்னே, ஈழ ஆதரவாளர்களின் முன்னே நிற்கிறது. கடந்த முப்பதாண்டு கால ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தை விருப்பு வெறுப்பின்றி மீளாய்வு செய்து படிப்பினைகள் பெறுவதும், ஈழத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஜனநாயகப் படுத்தப்பட்ட சூழலை உருவாக்குவதும், ஏகாதிபத்திய உலக மயமாக்கலுக்கு எதிரான இயக்கப் போக்கின் ஒரு பகுதியான ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு அனைத்துலக மக்களிடம் ஆதரவு திரட்டுவதும் இதற்கு முன்தேவையாக இருக்கிறது.

புலிகள் இயக்கம் இராணுவ ரீதியாக தோற்கடிக்கப்பட்டு விட்டாலும், ஈழத் தமிழ் மக்கள் தமது நியாயமான விடுதலைப் போராட்டத்தைத் தொடர்வதற்கு துணை நிற்க வேண்டியது புரட்சிகர - ஜனநாயக சக்திகளின் கடமை; நம் கடமை.

மக்களின் அளப்பரிய ஆற்றலைக் கொண்டு மாபெரும் அரசியல் எழுச்சிகளைத் தோற்றுவித்து எதிரியை மண்டியிடச் செய்ய முடியும் என்பதை புலிகள் எந்தக் காலத்திலும் உணர்ந்ததில்லை.

நாடாஞ்சுமன்றமா? வயன்ஸ் கிளப்பா?

கோஷவர்கள்,
வாரிசுகள், அமெரிக்க
ஆடிவருடிகளின்
மடமாகி விட்டது
நின்திய நாடாஞ்சுமன்றம்.

பதினெண்தாவது நாடாஞ்சுமன்றத்திற்கு நடைபெற்ற தேர்த வில் போட்டியிட்ட எந்தவொரு கூட்டணியும் தங்களுக்கு இப்படியாரு வெற்றி கிடைக்குமென்றோ அல்லது தோல்வி கிடைக்குமென்றோ கனவிலும் நினைத்துப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். அத்வானி, மாயாவதி, ஜெயலலிதா ஆகியோரின் பிரதமர் கணவு கானல் நீராகிவிட்டது. மூன்றாவது அணிக்குத் தலைமை தாங்கிய 'மார்க்கில்டு' கட்சி அதன் கோட்டை பிலேயே கலகலத்து விட்டது. 200 தொகுதிகளில்தான் வெற்றி பெறும் எனக் கணிக்கப்பட்டிருந்த காங்கிரஸ் கூட்டணி 262 தொகுதிகளில் வென்றிருக்கிறது. தொங்குநிலை நாடாஞ்சுமன்றமும் குதிரை பேரமும்தான் தேர்தவின் முடிவாக இருக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்புகளுக்கு மாறாக, காங்கிரஸ் கூட்டணி நிலையான ஆட்சியை எளிதாக அமைத்துவிட்டது.

வேலைவாய்ப்பின்மை, விலைவாசி உயர்வு, விவசாய நசிவு உள்ளிட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகள் ஜூக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி ஆட்சியில் தலைவரிட்டாடன. இதே பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் இலத்தீன் அமெரிக்க மக்கள், தங்கள் நாடுகளில் நடந்த தேர்தல்களில் 'இடுதுசாரி' கட்சிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆட்சியில் அமர்த்தி வருகின்றனர். இதே பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் ஜூரோப்பிய மக்கள் முதலாளித்துவம் ஒழிக என முழங்கி வருகின்றனர். ஆனால், இந்தியாவிலோ தனி யார்மயத்திற்கு மாற்று வேறில்லை எனக்கூறி வரும் மன்மோகன் சிங் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். இந்த "வரலாற்றுப் பிழை"க்கு யாரைப் பொறுப்பாக்குவது?

பா.ஜூ.க.வின் ஆதரவு ஏடான இந்தியா டுடே அக்கட்சியின் தோல்வி குறித்து எழுதும் பொழுது, "இந்தத்துவமும் கோவில் கட்டும் கோஷங்களையும் தவிர, அதனிடம் புதிய திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை" என அக்கட்சி திவாலாகிப் போயிருப்பதை இடித்துக் காட்டியுள்ளது. அ.தி.மு.க. என்ற கொள்ளைக்கூட்டத் தின் தலைவரியான ஜெயலலிதா வாக்காளர்கள் விலை போய்விட்டதாகக் கூறி, மக்களைக்

குற்றவாளியாக்குகிறார். தமிழகத்தைச் சேர்ந்த போலி கம்யூனிஸ்டுகளும் இதற்கு ஒத்தாதுகின்றனர். இதைக் கேட்கும் பொழுது, "தவறே செய்யாதுவன் இவள் மீது கல்லை வீச்டும்" என இயேசுதாதர் ஒரு விபக்ஶாரிக்காகப் பரிந்து பேசிய வசனம் தான் நம் நினைவுக்கு வந்து போகிறது.

ஒட்டுக் கட்சிகளிடையே எந்தவொரு வேறுபாடும் கிடையாது என்பதை மக்கள் பார்த்தனமாகவேனும் புரிந்து வைத்துள்ளார்கள். சிங்குரியும், நந்திகிராமியும் மார்க்கிள்டுகள் ஆடிய வெறியாட்டத்தைக் கண்ட மக்கள், அக்கட்சியைத் தங்களின் இரட்சகளாக ஏற்றுக் கொள்வார்களா? உலக வங்கியின் அடிவருடிகள் என அம்பலப்பட்டுப் போன சந்திரபாபு நாயுடு வையும், நவீன் பட்நாயக்கையும், ஜெயலலிதாவையும்தான் மன்மோகன் சிங்குக்கு மாற்றாக மக்கள் முன் நிறுத்தினார்கள், மார்க்கிள்டுகள். நயவஞ்சுகமான மூன்றாவது அணியா அல்லது காங்கிரஸ் கயவாளிகளா என்ற கேள்விக்கு மக்கள் பின்னதைத் தேர்ந்தெடுத்துவிட்டனர்.

•••

தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த டி.ஆர்.பாலுவையும், ஆ.ராசாவையும் புதிய அரசாங்கத்தின் அமைச்சரவையில் சேர்த்துக் கொள்ளப் போவதில்லை என்ற செய்தியைக் கசியலிட்டதன் மூலம், காங்கிரஸ் தூய்மையான ஆட்சியை அமைக்க விரும்புவதாகப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. காங்கிரஸின் இந்தத் 'தூய்மையான' ஆட்சி மக்களின் குறைந்தபட்ச எதிர்பார்ப்புகளைக் கூட நிறைவேற்றிக் கொடுக்குமா என்ற சந்தேகம் முளையி வேயே தெரிகிறது.

புதிய அமைச்சரவையின் நிதியமைச்சராக மாண்டேக் சிங் அலுவாலியாவை நியமிக்க மன்மோகன் சிங் விரும்பியிருக்கிறார். நாடாஞ்சுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத

முதுமையையும் நோயையும் பொருட்படுத்தாமல், தனது வாரிசுகளுக்குப் பதவியைக் கேட்டு வாங்குவதற்காக மு.க. நடத்திய டெல்லிப் படையெடுப்பு! உடன் (வலமிருந்து) மு.க.அழகிரி, தயாந்தி மாறன், ராகுல் காந்தி, சோனியா காந்தி மற்றும் டி.ஆர். பாலு.

அலுவாலியாவை நிதியமைச்சராக்க மன்மோகன் விரும்பிய தற்குக் காரணம், அலுவாலியா உலக வங்கியில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர்; கடந்த ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியில் அலுவாலியா திட்டக் கமிசனின் துணைத் தலைவராக இருந்த பொழுது, தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத் திற்கும், கல்விக்கும் மைய அரசு அதிகமாக நிதி ஒகுக்கீடு செய் வதை எதிர்த்தவர். இப்படிப்பட்டவரை நிதியமைச்சராக்கினால் ஆட்சியின் இலட்சணம் அம்மணமாகத் தெரிந்துவிடும் என்பதால்தான் பிரணாப் முகர்ஜி நிதியமைச்சர் ஆக்கப்பட்டுள்ளார்.

எனினும், அலுவாலியாவை பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளைத் தனியார் முதலாளிகளுக்குத் தாரை வார்க்கும் அமைச்சராக்கி விடலாம் எனச் சமரச முடிவு எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் செய்திகள் வெளிவருகின்றன. வாஜ்பாயி ஆட்சியின்பொழுது இயங்கிய இத்துறை, கடந்த ஜக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி ஆட்சியில் ஓரமாக ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதை இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

புதிய அரசாங்கம் விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவது பற்றிச் சிந்தித்தாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு நேரத்திராக, அரிசி ஏற்றுமதிக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடையை நீக்கவும், முன் பேர் வர்த்தகத்தில் கோதுமை இடம் பெறுவதற்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த தடையை நீக்கவும் ஆர்வமாக இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மேலும், 40 பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளைத் தனியாருக்கு விற்பது, சுரங்கத் தொழிலில் தனியாரை அனுமதிப்படுத்துவது, நாராயண் ராணேயின் மகன் நீலேஷ் ராணே (ரத்னகிரி தொகுதி, காங்கிரஸ்), மறைந்த பி.எம். சம்யீதின் மகன் ஹம்துல்லா சம்யீத் (லட்சத் தீவு தொகுதி, காங்கிரஸ்). (நன்றி: இந்தியா டூடே).

இளவரசர்கள்: (இடமிருந்து) மறைந்த சஞ்சய் காந்தியின் மகன் வருண் காந்தி (பில்பிட் தொகுதி, பா.ஜ.க.), நாராயண் ராணேயின் மகன் நீலேஷ் ராணே (ரத்னகிரி தொகுதி, காங்கிரஸ்), மறைந்த பி.எம். சம்யீதின் மகன் ஹம்துல்லா சம்யீத் (லட்சத் தீவு தொகுதி, காங்கிரஸ்). (நன்றி: இந்தியா டூடே).

மதிப்பது, அரசுத் துறை வங்கிகளை ஒன்றிணைப்பது, காப்பீடுதுறையில் அந்திய மூலதனம் நுழைவதற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரம்பைத் தளர்த்துவது, சில்லரை வணிகத்தில் அந்திய முதலீட்டை அனுமதிப்பது ஆகிய சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் ஒன்றான்பின் ஒன்றாகப் பாயும் என்றும் செய்திகள் வெளி வந்துள்ளன. தரரு முதலாளிகள் பத்திரிகைகள் வாயிலாக என்னென்ன ஆலோசனைகளை வழங்கி வருகிறார்களோ, அவைதான் புதிய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளாக இருக்கின்றன என்பதற்கு இவையெல்லாம் சாட்சிகளாக உள்ளன.

எட்டு சதவீத வளர்ச்சியை மீண்டும் எட்டிப் பிடிப்பதற்கு இசீர்திருத்தங்களை உடனே செய்ய வேண்டியது அவசியம் எனச் சாக்குச் சொல்லப்படுகிறது. எட்டு சதவீத் 'வளர்ச்சி' இருந்த கால கட்டத்திலும் விவசாயிகளின், நகர்ப்புற கூவித் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை சகிக்க முடியாததாகத்தானே இருந்தது?

இதுவொருபுறமிருக்க, இப்புதிய அரசாங்கம் ஒட்டுக்கட்சித் தலைவர்களின் வாரிக்களாலும் நிரம்பி வழிகிறது. ஈழத் தமிழர் களுக்காக ஒருமுறையேனும் காங்கிரஸ் மிரட்டாத கருணா

மன்மோகன் சிங் அரசில் இடம்

பெற்றுள்ள 79 அமைச்சர்களில்

47 பேர் கோடைக்காலை

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 543

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுள்

300 உறுப்பினர்கள் கோடைக்காலை

நிதி, தனது வாரிக்களுக்காக காங்கிரஸ் மிரட்டிப் பதவிகளை அள்ளியிருக்கிறார். மூத்த மகனுக்கும் இளைய மகனுக்கும் இடையே அதிகாரப் பகிர்வைப் பூசல்களுக்கு இடமின்றி முடித்துவிட்ட மகிழ்ச்சியில் தினைத்துப் போயிருக்கிறார், மு.க. கூச்சநாச்சமற்று நடந்த இந்த போத்தை தமிழகம் அமைதியாகச் சகித்துக் கொண்டிருப்பது வெட்கக்கேடானது.

ஐம்மு காங்கிரீன் பருக் அப்துல்லா, அவரது மருமகனும் இரந்து போன காங்கிரஸ் தலைவர் ராஜேஷ் பைலட்டின் மகனுமான சக்சின் பைலட், இரந்து போன காங்கிரஸ் தலைவர் மாதவ்

ராவ் சிந்தியாவின் மகன் ஜோதிராதித்யா சிந்தியா, தேசியவாத காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் பி.ஏ. சங்மாவின் மகன் அகதா சங்மா என பதவிகளைப் பிடித்த வாரிக்களின் பட்டியல் நீளமானது.

வாரிக்களால் மட்டுமின்றி கோடைக்காலைவரும் நிரம்பி வழிகிறது நாடாளுமன்றமும் அமைச்சரவையும். மன்மோகன் சிங் அரசில் இடம் பெற்றுள்ள 79 அமைச்சர்களில் 47 பேர் கோடைக்காலை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 543 நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுள் கிட்டத்தட்ட 300 உறுப்பினர்கள் கோடைக்காலை

இப்புதிய அரசாங்கத்தை வாரிக்களும், கோடைக்காலைவரும் உலக வங்கியின் அடிவருடிகளும்தான் குத்தகைக்கு எடுத்துள்ளனர் என்பது அப்பட்டமாகவே தெரிகிறது. இதனை மூடிமறைப்பதற்காகவே, தூய்மையான அரசாங்கம், செயல்படும் அரசாங்கம், நிலையான அரசாங்கம் என்ற வார்த்தை ஜாலங்களை காங்கிரஸ் கும்பலும் முதலாளித்துவ பத்திரிகைகளும் அள்ளி வீசி வருகின்றன.

• கீர்ண்

சி.பி.எம்.குன் தேர்தல் தோல்வியில் தேய்கிறது கழகத

சி.பி.எம்.குன்
தேர்தல் தோல்வியை
தற்காலிகப்
பின்னடைவாகப்
பார்க்க முடியாது

நடந்து முடிந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இதுவரை கண்டிராக மிகப் பெரிய தோல்வியை சி.பி.எம். கட்சி சந்தித்துள்ளது. நாடு தழுவிய அளவில் மொத்தம் 16 தொகுதிகளில் மட்டுமே அக்கட்சி வெற்றி பெற்றுள்ளது. 1967-இல் சி.பி.எம் கட்சி முதன் முறையாக நாடாளுமன்றத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்ற தொகுதிகளைவிட இது குறைவு.

“பெல்லியின் அதிகார மையங்களை ஆட்டிப் படைக்கும் சக்தி”, “இடுதுசாரிகளின் ஆதாரவில்லாமல் எந்தக் கட்சியும் ஆட்சிக்கு வர முடியாது”, “காங்கிரஸ் - பா.ஜி.க. அல்லாத இடதுசாரிகள் தலைமையிலான மூன்றாவது அணி தேசிய அரசியலில் தீர்மானகரமான சக்தியாகத் திகழும்”, “2009-இல் காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சியே பெல்லியில் அமையும்” என்றெல்லாம் சவடால் அடித்துவந்த சி.பி.எம். கட்சியின் கனவுகளும் நப்பாகைகளும் சுயதம்பட்டங்களும் இன்று புல்வாணமாகி விட்டன. கடந்த நாடாளுமன்றத்தில் 3-வது பெரிய ஓட்டுக் கட்சியாக இருந்த சி.பி.எம். இப்போது 8-வது இடத்துக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது. கடந்த தேர்தலை ஒப்பிடும்போது, சி.பி.எம்.இன் கோட்டையாகக் கருதப்படும் மே.வங்கம், கேரளா ஆகிய மாநிலங்களில் அக்கட்சி 35 தொகுதிகளை இழந்துள்ளது. நாடாளுமன்ற வரலாற்றில் இதுவரை கண்டிராத் மிக மோசமான படுதோல் வியை அக்கட்சி சந்தித்துள்ளது.

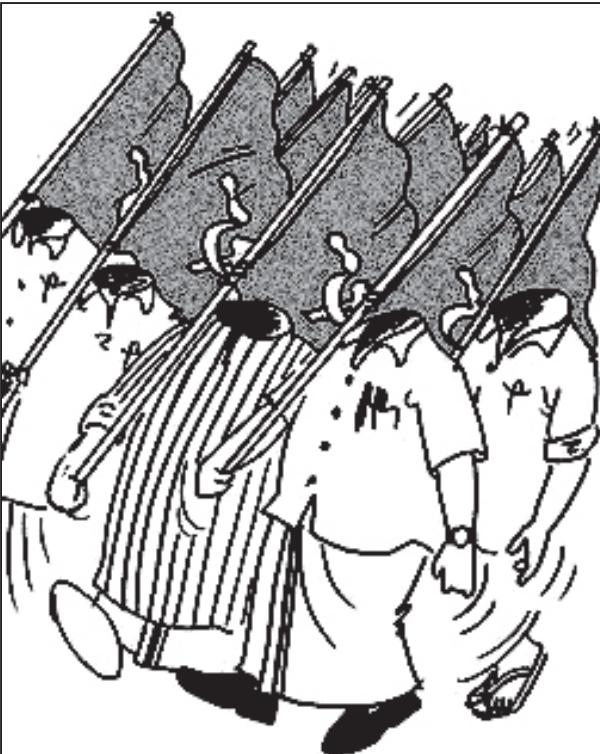
தேர்தல் முடிவுகளைக் கண்டு அதிர்ச்சியில் உறைந்துபோன சி.பி.எம். தலைவர்கள் “தோல்விக்கான காரணங்களை ஆழ மாகப் பரிசீலித்து தவறுகளைக் களைந்து முன்னேறுவோம். சி.பி.எம். கட்சிக்குத் தேர்தல் தோல்வி ஏற்பட்டுள்ள போதிலும், மக்களிடம் ஆதரவு குறைந்துவிடவில்லை. சி.பி.எம்.க்கு கிடைத்துவரும் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையில் சர்வே சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது. நாடெங்கும் காங்கிரஸ் ஆதரவு அலை வீசியதால் இந்தச் சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது” என்று தமக்குத்தாமே ஆறுதல் கூறிக் கொண்டு தோல்விக்கான உண்மையான காரணங்களை மூடி மறைக்கின்றனர்.

கடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் 69 தொகுதிகளில் சி.பி.எம். போட்டியிட்டது. தற்போது 82 தொகுதிகளில் போட்டியிட்டுள்ளது. அதிகமான தொகுதிகளில் போட்டியிட்டதற்கு ஏற்ப அக்கட்சிக்கு கிடைக்கும் வாக்குகளின் எண்ணிக்கையும்

அதிகரித்திருக்க வேண்டும். ஆனால் கடந்த தேர்தலில் மொத்தத்தில் 5.66% வாக்குகளைப் பெற்ற சி.பி.எம். இப்போது 5.33% வாக்குகளையே பெற்றுள்ளது. இதுகூட தேர்தல் கமிகன் தரும் புள்ளிவிவரம் தான். உண்மையில், 2004 நாடாளுமன்றத் தேர்தலை ஒப்பிடும்போது, தற்போதைய தேர்தலில் மே.வங்கத் தில் மட்டும் சி.பி.எம். கட்சிக்குக் கிடைத்த வாக்குகளின் எண்ணிக்கை 5% குறைந்துள்ளது. கேரளாவில் 2% அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது.

திரிபுரா மாநிலத்தின் 2 தொகுதிகளிலும் வெற்றி பெற்று விட்டதாக சி.பி.எம். கட்சி ஆறுதல்பட்டுக் கொள்கிறது. ஆனால், 2004 தேர்தலில் 68% வாக்குகளைப் பெற்ற சி.பி.எம். கட்சி இப்போது 61% மட்டுமே பெற்றுள்ளது. சி.பி.எம். வெற்றி பெற்றுள்ள அந்தமான் தொகுதியில் மட்டுமே அக்கட்சிக்கு வாக்கு எண்ணிக்கை சற்று அதிகரித்துள்ளது.

படுதோல்விக்கான காரணங்களைப் பரிசீலிக்க மாநிலக் கமிட்டிகள் கூடி முடிவெடுப்பதற்கு முன்பாகவே, சி.பி.எம். கட்சியில் நிலவும் கோஷ்டிச் சண்டைக்கு ஏற்ப, அதன் தலைவர்கள் தோல்விக்கான பழியை எதிர்த்தரப்பின் மீது சுமத்தி வருகின்றனர். கேரளாவில் மாநில முதல்வரான அச்சுதானந்தன் கோஷ்டி, மாநிலச் செயலாளரான பினாராயி விஜயன் கோஷ்டி தான் சி.பி.எம்.இன் தோல்விக்குக் காரணம் என்கிறது. விஜயன் கோஷ்டியோ, அச்சுதானந்தன் கோஷ்டியின் ஸ்ருகுலைவு வேலை கள்தான் தோல்விக்குக் காரணம் என்று சாடுகிறது.

மே.வங்க சி.பி.எம். அமைச்சரான சுபாஷ் சக்ரவர்த்தி, கட்சித் தலைமை - அதாவது, கட்சியின் செயலாளரான பிரகாஷ் காரத்தின் தவறான முடிவுகள்தான் தோல்விக்குக் காரணம் என்று பசிரங்க மாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார். காங்கிரஸ் கூட்டணி அரசை ஆதரித்து வந்த சி.பி.எம். கட்சி, கடைசி நேரத்தில் காலை வாரியதால் மக்கள் அதிருப்தியடைந்தனர் என்றும், இந்த அதிருப்தியை திரிணாமுல் காங்கிரஸ் அறுவடை செய்து கொண்டு விட்டது என்றும், இதற்கு தலைமைதான் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்றும் அவர் சாடுகிறார்.

மே.வங்க சி.பி.எம். செயலாளர் உள்ளிட்டு மாநிலக் கமிட்டியின் பெரும் பாலான முன்னணித் தலைவர்களும் இதே போல மையத் தலைமையைச் சாடுகின்றனர். இதுவும் போதாதன்று, கட்சியில் ருந்து நீக்கப்பட்ட மே.வங்கத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் சி.பி.எம். தலைவர்களுள் ஒரு வரும், முன்னாள் நாடாளுமைன்ற அவைத் தலைவருமான சோமநாத் சட்டர்ஜி, “தேர்தல் தோல்விக்கு தலைமையையின் தவறுகள் தான் காரணம்; கட்சியானது, மக்களிடமிருந்து தனிமைப்பட்டு விட்டது” என்று குற்றம் சாட்டுகிறார். அவருக்கு பக்கமேளம் வாசித்துக் கொண்டு தேர்தலில் தோல்வியடைந்த சி.பி.எம். பிரமுகர்கள், முதல்வர் புத்ததேவும் கட்சியின் மையத் தலைமையும்தான் தோல்விக்குக் காரணம் என்கின்றனர்.

தேர்தலில் ஏற்பட்ட படுதோல்வியைக் கண்டும், தோல்வியடைந்த சி.பி.எம். பிரமுகர்கள் தன்னை குற்றவாளியாக்கிச் சாடுவதைக் கண்டும் அரண்டு போன மே.வங்க முதல்வரான புத்ததேவுப் பட்டாக்சார்யா, “விமர்சிப்பவர்களே அரசாங்கத்தை நடத்துகிறும்; நான் பதவி விலகிக் கொள்கிறேன்” என்று முறுக்கிக் கொண்டார். “புத்ததேவைப் பலிகிடாவாக்கி மையத் தலைமை தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்க்கிறது. இதை அனுமதிக்க முடியாது. புத்ததேவுப் பதவி விலகினால், கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் காரத் பதவி விலகத் தயாரா?” என்று மே.வங்க காமரேடுகள் கேள்வி எழுப்பினர்.

உன்னைச் சொல்லி குற்றமில்லை; என்னைச் சொல்லி குற்றமில்லை என்ற கதையாக, நேற்று வரை காங்கிரஸையும் பாஜக.வையும் மாறி மாறி ஆதரித்து வந்த கட்சிகளை வைத்து மூன்றாவது அணி உருவாக்கியதும், மாநிலப் பிரச்சினைகளும் தான் தோல்விக்குக் காரணம் என்று மே 18-ஆம் தேதி கூடிய சி.பி.எம். கட்சியின் அரசியல் தலைமைக்குமுற் தீர்மானித்தது. இதன்மூலம் தலைமையும் தவறு செய்துள்ளது; புத்ததேவுப், அச்சுதானந்தன் ஆகிய மாநில முதல்வர்களும் தவறு செய்துள்ளனர்; எல்லோருடைய தவறுகள்தான் தோல்விக்குக் காரணம் என்று சமரசப்படுத்தியது. இதையெல்லாம் கேட்டு ஒரு வருக்கொருவர் ஆறுதல் பட்டுக் கொள்ளலாமே தவிர, இப்படிப்பட்ட மாநில-மையத் தலைமையைக் கொண்டு 2011-இல் வரப்போகும் மாநில சட்டமன்றத் தேர்தல்களை எப்படி எதிர்கொள்வது என்று புரியாமல் சி.பி.எம். பிரமுகர்கள் கையைப் பிசைந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

புரட்சி சுவடால் அடித்து வந்த சி.பி.எம். கட்சி, தனியார்மய - தாராளமயத்துக்கேற்ப தன்னை மறுவார்ப்பு செய்து

கொண்ட நாளிலிருந்தே அதன் தோல்வியும் சீழியும் பாசிச்தன்மையும் தொடர்ச்சி விட்டது. “எங்கள் கொள்கைகளை நாங்கள் தலைகீழாக மாற்றிக் கொண்டுள்ளோம்” என்று வெட்கமின்றி அறிவித்துக் கொண்டு தனியார்மய - தாராளமயத்துக்குக் காவடி தூக்கினார், மே.வங்க முதல்வர் புத்ததேவுப் பட்டாச்சார்யா. இதர ஓட்டுக் கட்சி அரசுகளைப் போலவே, ‘மாநிலத் தின் தொழில் வளர்ச்சி’ என்ற பெயரில் விவசாயிகளிடமிருந்து விளைநிலங்களைப் பறித்து சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களை நிறுவி, உள்நாட்டு - வெளிநாட்டு முதலாளிகளுக்கு கோடிகோடியாய் வரிப்பணத்தை வாரியிறைத்து பகற்கொள்ளைக்குப் பட்டுக் கம்பளம் விரித்தது இடுதுசாரி அரசு. சிங்குரி மூலம் நந்திகிராமத்திலும் லால்காரிலும் விவசாயிகளிடமிருந்து விளைநிலங்களைப் பறித்த இடுதுசாரி அரசு, அதை எதிர்த்துப் போராடிய மக்கள் மீது கொலைவெறியாட்டத்தைக் கட்ட விழ்த்து விட்டது. கட்சி அணிகளோ பாசிசு குண்டர் படையாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு, போராடும் மக்கள் மீது வன்முறை வெறியாட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். இவையெனத்தும் மே.வங்க விவசாயிகள் சி.பி.எம். கட்சி மீது வைத்திருந்த அரைகுறையான நம்பிக்கையையும் முற்றாகப் பறித்து விட்டது.

மறுபறும் சி.பி.எம்.இன் உள்ளூர் தலைவர்களோ, ஊழிலில் ஊறித் தினைத்து மக்களிடம் அதிகாரத்திலிருந்து கொண்டனர். மாநிலமெங்கும் ரேஷன் கடை ஊழலுக்கு எதிராக மக்கள் நடத்திய போராட்டங்களும் சி.பி.எம். தலைவர்களின் வீடுகள் குறையாடப்பட்டதும் சி.பி.எம். மீது மக்கள் கொண்டிருந்த வெறுப்பையும் குழந்தையையும் மெய்ப்பித்துக் காட்டின. தேசிய ஊராவேலை உத்தரவாதத் திட்டம் போன்ற கவர்ச்சி வாதத் திட்டங்களோ, பெயரளவிலான சமூகநலத் திட்டங்களோ கூட செயல்படுத்தப்படாமல் அம்மாநிலத்தில் முடங்கிக் கிடந்தன. சிறுபான்மை முசலீம்கள் மே.வங்கத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருவதாக சச்சார் கமிட்டி சுட்டிக் காட்டிய பின்னரும், எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாததால், முசலீம்கள் சி.பி.எம். கட்சி மீது அதிருப்தியடைந்தனர். இவையெல்லாம் சேர்ந்து கடந்த ஆண்டில் நடந்த உள்ளுராட்சி தேர்தலின் போதே அதிருப்தியாக வெளிப்பட்டது. இருப்பினும், கள்ள ஓட்டு, வாக்குச் சாவடிகள் குறையாடல், வன்முறை வெறியாட்டங்களைக்

கட்டவிழ்த்து விட்டு, தேர்தல் வெற்றி யைச் சாதித்து, சி.பி.எம். கட்சியைத் தொடர்ந்து மக்கள் ஆழித்து வருவதாக அக்கட்சி காட்டிக் கொண்டது.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக காங்கிரஸ் - பா.ஜூ.க.வுக்கு மாற்று என்ற பெயரில், நேற்று வரை காங் சி ரசடனும் பா.ஜூ.க.வுடன் கூடிக் குலாவிய சந்தர்ப் பவாதிகளையும் கடைந்தெடுத்த பாசிஸ் டுகளையும் கொண்டு சி.பி.எம். கட்டிய மூன்றாவது அணியும், அச்சந்தர்ப்பவாத - பாசிச்த் தலைவர்களுக்கு சி.பி.எம். கட்சி ஒளிவட்டம் கூட்டி துதிபாடியதும், சி.பி.எம். கட்சியின் பச்சையான பிழைப் புவாத்தை நாட்டு மக்களிடம் அம்பலப் படுத்திக் காட்டிவிட்டது. இவையெல் லாம் சேர்ந்து சி.பி.எம். கட்சியை நாடா ஞமன்றத் தேர்தலில் பாதாளத்துக்குள் தள்ளி விட்டுள்ளது.

இருப்பினும் இப்படுதோல்வியில் ரூந்து சி.பி.எம் மீண்டுமிட முடியுமா? தலைமையை மாற்றி, கவர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் மக்கள் நம்பிக்கையைப் பெற்று 2011-ல் நடைபெறவுள்ள சட்டமன்றத் தேர்தல் களில் பழைய நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளத்தான் முடியுமா? ஒருக்காலும் முடியாது.

ஏனெனில் தனியார்மயம் - தாராளமயம் - உலகமயம் எனும் ஆளும் வர்க்கங்களின் மறுகாலனியாதிக்கக் கொள்கைக்கு எதிரான மாற்றுக் கொள்கையோ - திட்டங்களோ சி.பி.எம். கட்சியிடம் இல்லை. இதே கொள்கைகளை மனித முகம் கொண்டதாக, மக்களைக் கடுமையாகப் பாதிக்காத வகையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் சி.பி.எம். கூறும் மாற்றுக் கொள்கை. சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஆளும் வர்க்கக் கட்சிகளுக்கும் சி.பி.எம். கட்சிக்கும் அடிப்படையில் எந்த வேறுபாடும் இல்லாமல் போய் விட்டது. இதுவும் போதாதென்று இதர ஆளும் வர்க்கக் கட்சிகளைப் போல சி.பி.எம். கட்சியும் கோடைவரக் கட்சியாக மாறியிருப்பதோடு, பாசிசுகுன்றப்படையும் கட்டியமைத்துள்ளது. இனியும் இக்கட்சி, உழைக்கும் மக்களை அணித்திட்டி அவர்களின் விடுதலைக்காகப் போராடும் என்று நம்புவதற்கு அடிப்படையில்லை. புதைந்து கொண்டிருக்கும் சி.பி.எம். கட்சியை நம்பி ஏமாற், புரட்சியை நேசிக்கும் உழைக்கும் மக்களும் இனி தயாரில்லை.

• குமார்

பன்றிக் காய்ச்சல்:

பன்றிகளைக் குற்றவாளியாக்காதீர்கள்!

கடந்த நூற்றாண்டில், உலகை ஆடிப்படைத்த பெரியம் மை, பிளேக், போன்ற கொள்களை நோய்கள், அறிவியல் முன்னேற்றத்தின் காரணமாக முற்றிலும் ஒழிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும் அவ்வப்போது தோன்றும் புதுப்புது கொள்களை நோய்கள், உலகையே அச்சுறுத்தி வருகின்றன. கடந்த 10 ஆண்டுகளில் பறவைக் காய்ச்சல், சிக்குன் குனியா என வகை வகையான நோய்கள் தோன்றிப் பரவின. இந்நோய்களால் பல்லாயிரக்கணக்காண மக்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். இந்த வரிசையில் வந்திருக்கும் புதுவிதி நோய்தான் பன்றிக் காய்ச்சல். அமெரிக்கா, ஜோரோப்பிய யூனியன் போன்ற வளர்ந்த நாடுகளை இந்த நோய் ஆடிப்படைக்கிறது. இந்நோய்க்குப் பயந்து பல நாடுகள் தங்களது எல்லைகளை மூடி வருகின்றன. பத்திரிக்கைகளும், இதர செய்தி ஊடகங்களும் இந்த நோய் குறித்து மக்களை எவ்வளவு பயமுறுத்த முடியுமோ அந்தளவுக்குப் பயமுறுத்தி வருகின்றன. அமெரிக்கா சென்று திரும்பிய சில இந்தியர்களுக்கு இந்தக் காய்ச்சல் இருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் மருத்துவப் பரிசோதனைகள் நடத்தப்பட்டன.

பன்றிக் காய்ச்சல் பற்றிய செய்திகள் பரவியதால், மக்களிடையே பெரும்பீதி கிளம்பி யுள்ளது. விமான நிலையங்களில் பயணிக்கைத் தீவிரமாகக் கண்காணிக்கிறார்கள். அவர்களில் உடல் வெப்ப நிலை அதிகமாக உள்ளவர்களைத் தனியறையில் (குவாரன்டென்) தடுத்து வைத்து விடுகிறார்கள். சாதாரண மாக ஒருவர் தும்பினாலோ, இருமினாலோ, புளுக்காய்ச்சலாக இருக்குமோ எனும் அச்சத்திற்காளாகிறார்கள்.

பொதுவாக, இன்புளுயங்களை என்னும் வைங்க தாங்குவதால் மனிதர்களுக்குச் சாதாரணமாக ஏற்படும் நோய்தான் புனுகாய்ச்சல். இது கடுமையான காய்ச்சலையும், மூச்சுக் திணறலையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய தொற்றுநோயாகும். ஆண்டுதோறும் இது பல லட்சம் பேரைத் தாக்குகிறது. அவர்களில் குறிப்பாகக்

குழந்தைகள், கர்ப்பிணிகள், முதியோர்கள் ஆகியோரை இது கடுமையாகப் பாதிக்கிறது. இதனால் சிலர் இறந்தும் போகிறார்கள். ஆனால், பன்றிக் காய்ச்சல் எனப்படும் 'ஸ்வைன் புளு' பன்றிகளையே தோன்றி, அவற்றிற்கு அருகில் வேலை செய்து, தொடர்ந்து அங்கேயே வசிக்கும் மனிதர்களுக்குப் பரவுகிறது. இந்நோய் மனிதனைத் தாக்கும் போது சுவாசுத்தைப் பாதித்து மரணத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

மெக்சிகோவின் கீழைக்குப் பகுதி நகரான லா கிளோரியாவில்தான் முதன் முதலாக இந்த நோய் தோன்றியது. அந்நகரில் உள்ள பன்றிப் பண்ணை ஒன்றி விருந்து நகருக்குப் பரவிய வைரால் மெக்சிகோ முழுவதும் பரவி, அன்டைநாடுகளான அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய வற்றுக்கும் பரவி, தற்போது ஜோரோப்பாவிற்குள்ளும் ஊடுருவிவிட்டது.

முதலாளித்துவ நாடுகளின் நவீன பண்ணைகளில் பல லட்சம் பன்றிகள் ஒன்றாக அடைத்து வைத்து வளர்க்கப்படுகின்றன. லாப வெறியோடு, சிறிய இடத்தில் நகரக் கூட இடமில்லாமல் இவற்றை ஆண்டுக்கணக்காக வைத்திருக்கின்றனர். பன்றிகளைக் கொழுக்க வைப்பதற்கென்கின்ற கொழுக்கப்படும் இரசாயனம் கலந்த உணவுகளும், அப்புறப்படுத்தப்பட்டாமல் கிடக்கும் டன் கணக்கிலான கழிவுகளும், இத்தகைய பண்ணைகளை கிருமிகளின் உற்பத்திக் காலைகளாக மாற்றியுள்ளன. மெக்சிகோவில் நோய் தோன்றி ய பண்ணை ஸ்மித் பீல்டு நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமானது. இந்தப் பண்ணையிலிருந்து மட்டும் ஆண்டுதோறும் 10 லட்சம் பன்றிகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிறுவனம் 2006-ஆம் ஆண்டில் மட்டும் ஒட்டு மொத்தமாக 2 கோடியே 60 லட்சம் பன்றிகளை ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. தங்களது பண்ணையிலிருந்து சுகாதாரத்தைப் பறைசாற்ற இந்த நிறுவனம் பல்வேறு தரச் சான்றிதழ்களைக் காட்டினாலும், சுகாதாரம் என்னவோ காகிதத்தில் மட்டுமே உள்ளது.

பன்றிக் காய்ச்சல் கிருமிகளின் உற்பத்திக் கூடம்: சுகாதாரமற்ற - இலாபவெறி பிடித்த முதலாளித்துவ பன்றிப் பண்ணைகள்.

இந்த நிறுவனத்தைப் போல அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் நூற்றுக்கணக் கான் நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றில் கோடிக்கணக் கான் பன்றிகள் இந்த லட்சணத்தில்தான் வளர்க்கப்படுகின்றன. பன்றிக்காய்ச்சலைப் பற்றிப் பக்கம் பக்கமாக எழுதும் பத்திரிக்கைகள் எதுவும் 'இன்டென்ஸிவ் பார்மிங்' எனும் அதில்லீர உற்பத்தி முறையைப் பற்றியோ, அதனைக் கையாகும் முதலாளிகளின் லாப வெறிதான் இந்த நோய்க்குக் காரணம் என்பதைப் பற்றியோ எழுதுவதே இல்லை.

இந்நோய் தோன்றிய ஒரு சில வாரங்களிலேயே மெக்சிகோ முழுவதும் பரவி அந்நாட்டையே செயலிழக்க வைத்து விட்டது. நாடு முழுவதும் அறிவிக்கப் படாத ஊரடங்கு நிலவீரித்து, எல்லா நிறுவனங்களும் காலவரையின்றி மூடப்பட்டுள்ளன. மே 1 அன்று நடக்கும் தொழிலாளர் பேரணி கூட அங்கு நடைபெற வில்லை. அதே சமயம் இந்நோயைக் கட்டுப்படுத்த அரசால் முடியவில்லை. இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டு உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பத்தினருக்குக் கூட நோய்த்தடுப்புச் சோட முடியாத நிலையில்தான் மெக்சிகோ அரசு உள்ளது. மெக்சிகோவின் எல்லையைத் தாண்டி அமெரிக்காவிற் குள் நுழைந்துள்ள இந்தக் காய்ச்சலை அமெரிக்காவாலும் தடுக்க இயலவில்லை. அமெரிக்க அரசு ஏற்கெனவே எல்லா சமூக நலத் திட்டங்களையும் ஒழித்துக் கட்டிவிட்டதுடன், சுகாதாரத் துறையை முற்றிலும் தனியார்மயமாக்கி விட்டது. நோயிலிருந்து

தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு மக்களிடம் விடப்பட்டுள்ளது. மக்களோ மருத்துவக் காப்பீட்டு நிறுவனங்களின் பிடியில் உள்ளனர். ஏற்கெனவே பொருளாதார வீழ்ச்சியில் சிக்கித் தவிக் கும் அமெரிக்க மக்களைத் தற்போது பன்றிக் காய்ச்சல் பாடாய்ப் படுத்துகிறது.

எல்லா அழிவுகளிலும் லாபம் தேடும் முதலாளித்துவம் பன்றிக்காய்ச்சலையும் விட்டு வைக்கவில்லை, புனர்வெளியில் மருந்துகளை தயாரித்து விற்கும் பன்னாட்டு மருந்துக் கம்பெனிகளுக்கு அடித்தது யோகம். அவை மருந்து

துகளையும், தடுப்புசிகளையும் உற்பத்தி செய்து குவிக்கின்றன. ஊதங்களைத் தங்கள் பக்கம் வளைத்துக் கொண்டு உலகம் முழுவதும் இந்நோய் தாக்குவது உறுதி என்று பீதியூட்டி தங்களது சந்தையை விரிவுபடுத்தி வருகின்றன. பன்றிக்காய்ச்சல் பரவத் தொடங்கியதும் இந்த மருந்து தயாரிப்பு நிறுவனங்களின் பங்கு மதிப்பு மிகப்பெரிய அளவில் அதிகரித்துள்ளதே இதற்குச் சாட்சி. கடந்த முறை பறவைக் காய்ச்சல் வந்த போதும் இவற்றின் மதிப்பு இதே போல உயர்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு ஒருபறம் மருந்துக் கம்பெனிகள் லாபம் ஈட்டினாலும், மற்றொரு புறம் பன்றி இறைச்சியினால் நோய் பரவும் என்ற பீதியின் காரணமாக, பன்றி இறைச்சி ஏற்றுமதி கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பன்றி இறைச்சி ஏற்றுமதியாளர்களைக் காக்க உலக சுகாதார நிறுவனம் களத்தில் இறங்கியது. பன்றி இறைச்சியின் மூலம் காய்ச்சல் பரவாது என்று பிரச்சாரம் செய்தது. பன்றிக் காய்ச்சல் என்ற பெயரையே 'மெக்சிகன் காய்ச்சல்' என்று மாற்றிவிட்டது. இதன் மூலம் காய்ச்சல் பரவுவதற்குக் காரணம் மெக்சிகர்கள்தானே ஒழிய, பன்றிகள் அல்ல என்று மறை முகமாகக் கூறுகிறது.

கனடா நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு பண்ணையில் 220 பன்றிகளுக்கு இந்தக் காய்ச்சல் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. உடனே அந்தப் பண்ணை நிர்வாகமும், கனடா அரசும் பண்ணையில் வேலை பார்த்த ஒரு மெக்சிகன் தொழிலாளியிடமிருந்துதான் பன்றிகளுக்கு

மெக்சிகோ நாட்டைக் கவ்விய பீதி: பன்றிக் காய்ச்சல் நோயிலிருந்து தற்காத்துக் கொள்ள முகமூடியனிந்து பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள்.

புதிய ஜனநாயகம்

காய்ச்சல் பரவியதாகக் கூறியது. 'என் பன்றிகளிடமிருந்து அந்தத் தொழிலாளிக்கு நோய் பரவியிருக்கக்கூடாது' எனக் கேட்டால் கண்டா பன்றி களுக்குத் தானாக புனர் காய்ச்சல் வராது, அவற்றிற்கு தொழிலாளர்களிடமிருந்துதான் பரவியிருக்கும் எனக் கூறித் தொழிலாளி யைப் பன்றியை விடக் கேவலமாகச் சித்தரிக்கின்றனர்.

பன்றிக் காய்ச்சல் பன்றிகளிடமிருந்து தோன்றி மனிதர்களுக்குப் பரவியதாகக் கூறினாலும், இது வல்லரசுகள் நடத்தும் உயிரியல் ஆயுதப் போருக்கானதொரு சோதனை எனவும் கூறுகின்றனர். தற்போது அனைத்து முதலாளித்துவ நாடுகளும் இச்சோதனைகளின் மூலம் பல்வேறு புதிய வெரல்களை உருவாக்குவது குறித்து ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றன. அவற்றைச் சோதித்துப் பார்க்க அமெரிக்காவே கூட மக்களிடையே பரவச் செய்திருக்கக்கூடும். ஆனால் இது போன்ற சோதனைகளை தேச நலன் என்ற பெயரில் மூடி மறைத்துவிடுகின்றனர்.

மே 5-ஆம் தேதி வரை உலகம் முழுவதும் 1500 பேர் இந்தக் காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். 30 பேர் இறந்திருந்தனர். அமெரிக்காவில் மட்டும் 109 பேர் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர், ஒருவர் உயிரிழந்திருந்தார். இப்போது இந்நோய் கட்டுப்படுத்த முடியாதபடி பரவி வருகிறது.

உலகப் பணக்கார நாடான அமெரிக்காவிற்கே இந்த நிலையென்றால், ஏழை நாடுகளை இந்நோய்த் தாக்கும் போது

**உலகை உலுக்கும் அச்சம்: பன்றிக் காய்ச்சல்
அபாயத்திலிருந்து தப்பிக்க முன்னெச்சரிக்கையுடன் முகவூடி அணிந்து
ஜப்பானில் நகரும் அன்றாட வாழ்க்கை.**

அம்மக்களின் கதி என்ன ஆவது? ஏற் கெனவே அமெரிக்கா தனது ஆலைகளிலிருந்து வெளியேற்றப் படும் கழிவுகளை மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறது. அந்துடன் மருத்துவக் கழிவுகளையும், ரசாயனக் கழிவுகளையும் அந்நாடுகளில் கொட்டி, சுற்றுச் சூழலையும் சுகாதாரத்தையும் மாசுபடுத்தி வருகிறது. தூத்துக்குடியிலும், சென்னையிலும் அமெரிக்காவிருந்து கொண்டுவந்து கொட்டப் பட்ட குப்பைகளில் வெடிமருந்துகளும், வெடிக்காத குண்டுகளும் பல ஆண்டுகளாகக் கிடந்தது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அதேபோல, கொச்சி துறைமுகத்திலிருந்து கோவைக்குக் கொண்டுவந்து கொட்டப்பட்ட கழிவுகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஊசி, குருகோஸ் பாட்டில் உட்பட மருத்துவக் கழிவுகள் மலை மலையாகக் குவிக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு தனது கழிவுகளை ஏழை நாடுகளுக்குப் பரிசுகளித்துப் பழகிய அமெரிக்கா, பன்றிக்காய்ச்சலை மட்டும் அந்த நாடுகளுக்குப் பரவாமல் கட்டுப்படுத்தி விடுமா?

இந்தியாவில் சுகாதாரத்துறையை வேகமாகத் தனியார்மயப்படுத்தி வருகின்றனர். மக்களுக்கு கிடைத்து வந்த கொஞ்ச நஞ்ச மருத்துவ உதவிகளையும் அரசு திட்டமிட்டு நிறுத்திவருகிறது. அரசு-தனியார் கூட்டுச் சுகாதாரத்திட்டம்

**முதலாளித்துவ அதித்தீவிர
பெரும்பண்ணை உற்பத்தி
முறையும், முதலாளிகளின்
இலாபவெறியும்தான்
பன்றிக் காய்ச்சல் நோய்
தோன்றுவதற்கும் பரவுவதற்கும்
முதன்மையான காரணம்.**

என்ற பெயரில் அரசு மருத்துவமனைகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விற்கப்படுகின்றன. இந்திலையில் இங்கு பன்றிக் காய்ச்சல் பரவினால் அதன் விளைவுகள் மிகவும் பயங்கரமானதாக இருக்கும். இந்திய சுகாதார அதிகாரிகள், பன்றிக்காய்ச்சலை இந்தியா எளிதில் எதிர்கொள்ள முடியும் என்றும், அதுபற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்றும் பேட்டிய வித்துள்ளனர். ஆனால் தமிழக மக்களைத் தாக்கிய சாதாரண சிக்குன் குளியா நோயையே தடுத்து நிறுத்த முடியாத இவர்கள்க்கான், பன்றிக் காய்ச்சல் போன்ற வெகு வேகமாகப் பரவும் நோய்களிலிருந்து மக்களைக் காக்கப் போகிறார்களாம்.

காற்று, நிலம், நீர் என அனைத்தும் மாசுபட்டு, சுற்றுச் சூழல் நாசமானாலும் பரவாயில்லை, புதிது புதிதாகக் கொடிய நோய்கள் உருவாகி மக்களெல்லாம் செத்து மடிந்தாலும் பரவாயில்லை. தங்களது லாபம் மட்டும் குறையாமல் இருந்தால் போதும் — என லாபம் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு முதலாளித்துவம் இயங்கி வருகிறது. அரசும், முதலாளிகளின் நலனைக் காப்பதிலேயே குறியாய் உள்ளது, மக்களின் அழிவில் கூட முதலாளிகள் லாபம் சம்பாதிக்க உதவுகிறது.

இந்திலையில் நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்? இவ்வளவு பிரச்சனைகளுக்கும் காரணமான முதலாளித்துவத்தை ஓழித்துக் கட்டப் போராடப் போகிறோமா? அல்லது இப்போதைக் குப் பன்றிக்காய்ச்சல் தடுப்புச் சோட்டுக் கொண்டு அடுத்து வரவிருக்கும் புது நோய் ஒன்றிற்காகக் காத்திருக்கப் போகிறோமா?

● மருது

பெரும் இருபது நாடுகள் (G-20) மாநாடு:

அமெரிக்காவின் நயவஞ்சகம் கீந்தியாவின் துரோகம்

உலகத்தின் அனைத்து நாடுகளையும் பிடித்தாட்டும் பொருளாதாரத் தேக்கத்தினை உடைக்க ஏகாதிபத்திய நாடு களும் இந்தியா, சீனா, பிரேசில் உள்ளிட்ட சில “வளர்ந்து” வரும் நாடுகளும் இணைந்து கடந்த ஏற்றல் மாதம் இங்கிலாந்து தலைநகர் இலண்டனில் மாநாடு ஒன்றினை நடத்தின். “பெரும் இருபது நாடுகள் மாநாடு” (G 20) என அழைக்கப்பட்ட இம் மாநாட்டினை முதலாளித்துவவாடிகள் வாராது வந்த மாமணி போலக் கூத்தாடி வரவேற்க, உழைக்கும் மக்கள் இம்மாநாட்டிற்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டங்களும், ஊர்வலங்களும் நடத்தினர்.

“இப்பொருளாதார மந்தாதினால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை நாடுகளுக்குச் சலுகை அடிப்படையில் கடன்; மேற்குலக நாடு களின் சந்தையை எவ்விதத் தடையுமின்றி ஏழை நாடுகளுக்குத் திறந்து விடுவது; சுவிஸ் வங்கிகளில் பதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள கருப்புப் பண்த்தை வேட்டையாடிக் கொண்டு வருவது; தேவைப்படும் நிதி ஆதாரங்களைச் சந்தையில் கொட்டுவது” என இம்மாநாட்டில் தீர்மானங்கள் இயற்றப்பட்டதாகச் செய்தி கள் வெளிவந்துள்ளன.

இம்மாநாடு நடந்து முடிந்த பின் பங்குச் சந்தையில் “காளை கள்” புகுந்து விளையாடின. தன்னியிடத்தவன் போதையேறி “அலப்பரை” பண்ணிவிட்டுப் பின் “பிளாட்” ஆகிவிடுவது போல பங்குச் சந்தையும் ஒரு வார காலம் ஆட்டம்காட்ட விட்டுப் பின் படுத்துவிட்டது. இதைத் தவிர, இம்மாநாடு உலகின் பொருளாதாரத் தேக்கத்தை உடைக்க வேறெந்தச் சாதனையையும் செய்யவில்லை.

இதனை வைத்துக்கொண்டு இம்மாநாடு தோல்வியடைந் துவிட்டதாக ஒதுக்கித் தள்ளிவிடவும் முடியாது. ஏகாதிபத்திய நிதியாதிக்கக் கும்பல் எதைச் சாதிக்க விரும்பியதோ, அதை இந்த மாநாட்டின் மூலம் சாதித்துக் கொண்டன என்பதுதான் உண்மை.

கூடுதலான நிதி ஆதாரங்களைச் சந்தையில் கொட்டுவது என்ற இம்மாநாட்டில் எடுத்த முடிவின்படி 1,10,000 கோடி அமெரிக்க டாலர் (எற்தாழ 50 முதல் 55 இலட்சம் கோடி ரூபாய்) பெறுமான நிதியுதவி உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியம், ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி உள்ளிட்ட பல்வேறு நிதி நிறு வளங்களுக்கு வழங்கப்படும். இந்த நிதியுதவியை ஏகாதிபத்திய நாடுகள் மட்டுமே பங்கு கொண்டு வந்த ஜி 8 கூட்டணி, இப்போது ஜி 20 கூட்டணியாக மாறியிருப்பதாகவும், இது இந்தியா, பிரேசில், சீனா போன்ற “வளர்ந்து” வரும் நாடுகளின் பொருளாதார பலம் அதிகரித்து வருவதை ஏகாதிபத்திய நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டதைக் காட்டுவதாகவும் முதலாளித்துவம் அறிஞர்கள் குதுகவிக்கின்றனர். மேலும், “வளர்ந்து” வரும் நாடுகளின் இப்பொருளாதார பலத்திற்கு ஏற்ப சர்வதேச நாணய நிதியத்தை “ஜனநாயக”ப்படுத்தவும் ஏகாதிபத்திய நாடுகள் ஒத்துக்கொண்டிருப்பதையும் இவர்கள் கட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், 1990-ஆம் ஆண்டுகளில் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியாலும், தற்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள உலகளாவிய பொருளாதார நெருக்கடியாலும் சர்வதேச நாணய நிதியம் நிதி நெருக்கடியில் சிக்கிக் கொண்டு உயிர் வாழுப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு உயிர் தண்ணீர் ஊற்றுவது

போல, இந்த 55 இலட்சம் கோடி ரூபாயில் இருந்து 37,50,000 கோடி ரூபாய் (750 கோடி அமெரிக்க டாலர்) சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் மடியில் கொட்ட முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அந்திருவனம் இந்தப் பண்ததில் 500 கோடி அமெரிக்க டாலரை பொருளாதார நெருக்கடியால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்குக் கடன் வழங்கப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாம். குறிப் பாக, இப்பொருளாதார நெருக்கடியால் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ள கிழக்கு ஐரோப்பாவைச் சேர்ந்த முன்னாள் சோசலிச் நாடுகளுக்குக் கடன் வழங்குவதில் முன்னுரிமை வழங்கப்படுமாம். அந்தாடுகள் இக்கடனைக் கொண்டு தாங்கள் ஏற்கெனவே வாங்கிய கடனை அடைத்துக் கொள்ள வேண்டுமாம். தலையைச் சுற்றி மூக்கைத் தொடாமல் நேரடியாகச் சொன்னால், முன்னாள் சோசலிச் நாடுகளுக்குக் கடன் வழங்கிய மேற்கு ஐரோப்பிய வங்கிகளை மீட்பதுதான் இதன் பின் மறைந்துள்ள சங்கதி.

குரங்கு ஆப்பத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொண்ட கதை இதோடு முடியவில்லை. மீதமுள்ள 250 கோடி அமெரிக்க டாலரை (12,50,000 கோடி ரூபாய்) சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் உறுப்பினராக உள்ள நாடுகள் அனைத்தும் தங்களுக்கு அந்திருத்தில் அளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளுக்கு ஏற்ப, நிதியுதவியாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் தீட்டமும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கும் சம உரிமை வழங்கப்படவில்லை. அந்திருத்தில் வல்லான் வகுத்துதான் வாய்க்கால். இக்கணக்கின்படி பார்த்தால், இந்த 37,50,000 கோடி ரூபாயில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஏழை நாடுகளுக்கு நிதியுதவியாகவோ கிடைக்கப் போவது வெறும் 3,50,000 கோடி ரூபாய்தான்.

ஏகாதிபத்திய நாடுகள் தங்களின் பொருளாதார சுமையை ஏழை நாடுகள் மீது நெங்கியமாக ஏற்றி வைக்கும் இந்த வஞ்சகத்தைப் பற்றி இந்தியா வாய் திறக்கவேயில்லை. மாறாக, ஏகாதிபத்திய நாடுகள் இந்த மாநாட்டிற்குத் தன்னை அழைத்ததையே பெரும் பாக்கியமாகக் கருதி வருகிறது. ஏகாதிபத்திய நாடுகள் மட்டுமே பங்கு கொண்டு வந்த ஜி 8 கூட்டணி, இப்போது ஜி 20 கூட்டணியாக மாறியிருப்பதாகவும், இது இந்தியா, பிரேசில், சீனா போன்ற “வளர்ந்து” வரும் நாடுகளின் பொருளாதார பலம் அதிகரித்து வருவதை ஏகாதிபத்திய நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டதைக் காட்டுவதாகவும் முதலாளித்துவம் அறிஞர்கள் குதுகவிக்கின்றனர். மேலும், “வளர்ந்து” வரும் நாடுகளின் இப்பொருளாதார பலத்திற்கு ஏற்ப சர்வதேச நாணய நிதியத்தை “ஜனநாயக”ப்படுத்தவும் ஏகாதிபத்திய நாடுகள் ஒத்துக்கொண்டிருப்பதையும் இவர்கள் கட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

வட்டிக் கடையை “ஜனநாயக”ப்படுத்துவதால், ஏழைகளுக்கு என்ன பலன் கிடைத்துவிடும்? “ஆடுகளின் பாதுகாப்பை ஓநாயிடம் ஓப்படைக்கும் பித்தலாட்டம் இது” என இந்த இலண்டன் மாநாட்டு நிதியுதவித் தீட்டத்தை அம்பலப் படுத்தியிருக்கிறார், பொலிவியா நாட்டின் அதிபர் இவா மோரெலல். இந்தியா, சீனா, பிரேசில் ஆகிய நாடுகளிடம் பல இலட்சம் கோடி ரூபாய் பெறுமான அமெரிக்க டாலர் அந்தியச்

செலாவணி கையிருப்பாகக் குவிந்து கிடக்கிறது. இந்தக் கையிருப்பை தங்களின் நெருக்கடியைத் தீர்க்கப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கத்தின் அடிப்படையில்தான், ஏகாதிபத்திய நாடுகள் இலண்டன் மாநாட்டிற்கு சில ஏழை நாடுகளை வலியப் போய் அழைத்தன.

இலண்டன் மாநாட்டிற்கு முன்பாக, அமெரிக்க டாலர் சர்வதேச செலாவணி யாக இருப்பதை மாற்றக் கோரி சீனா சில ஆலோசனைகளை முன் வைத்தது. ஏகாதிபத்திய நாடுகள் இந்த ஆலோசனைகளை மாநாட்டில் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் திட்டமிட்டே புறக்கணித்தன. ஏகாதிபத்திய நாடுகளுக்கு ஒத்தாதுவதைத் தவிர, வேறெந்த உரிமையும் ஏழை நாடுகளுக்குக் கிடையாது என்பதுதான் ஏகாதி பத்திய வாதி களின் கொள்கை. இதை நன்கு புரிந்து வைத்தி ரூப்பவர்தான் திருவாளர் மன்மோகன் சிங். இம்மாநாட்டில் சீனாவின் கோரிக்கையைப் பற்றி வாய்திறக்கவே மறுத்து விட்டார், அவர்.

அது மட்டுமல்ல, இம்மாநாடு நடந்து கொண்டிருந்த பொழுது, ஜேரோப்பாவைச் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்கள் “வங்கிகளை முற்றுகையிடுவோம்” என்ற முழக்கத்தை முன்வைத்து ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தி வந்தனர். மன்மோகன் சிங்கோ, இந்த நெருக்கடிக்கு வங்கி அதிபர்களையோ, அதிகாரிகளையோ பொறுப்பாக்கக் கூடாது எனப் பேசி, திருடர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கினார்.

இப்பொருளாதார நெருக்கடியை ஆராய்ந்து தீர்வு சொல்வதற்காக ஐநா. மன்றத்தால் அமைக்கப்பட்ட கமிட்டி, தனது அறிக்கையில் இப்பொருளாதார நெருக்கடிக்கு ஏகாதிபத்திய நாடுகள் தான் காரணம் எனக் குற்றம் சுமத்தியிருப்பதோடு, இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிக்க ஏழை நாடுகளுக்கும் உழைக்கும் மக்களுக்கும் பலன் தரக்கூடிய வகையில் சில சீர்திருத்த சலுகை நடவடிக்கைகளை எடுக்கக் கோரி ஆலோசனைகளை வழங்கியுள்ளது. அந்த அறிக்கையை அமுக்கி விட வேண்டும்; ஏகாதிபத்திய நாடுகளைச் சேர்ந்த நிதியாதிக்கக் கும்பல் களின் மேலாதிக்கத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் இலண்டன் மாநாடு நடத்தி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏகாதிபத்திய கும்பலின் இத்தீய எண்ணத்தை, இந்தியா, பிரேசில், சீனா உள்ளிட்ட சில ஏழை நாடுகள் வழிமொழிந்துள்ளன என்பதுதான் கசப்பான உண்மை.

• திப்பு

ரமாபாய் நகர் துப்பாக்கிச் சூடு தீர்ப்பு:

தானாகக் கணியவில்லை!

தாழ்த்துப்பட்ட மக்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் தூண்

நீதியை நிலையாட்டியிருக்கிறது!

ஜூலை 11, 1997 - இந்த நாளை மகாராஷ்டிர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களால் மறக்கவே முடியாது. இந்து மதவெறி பா.ஜி.க.-சிவசேனா கூட்டணியில் மகாராஷ்டிர மாநிலத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த காலமது. அன்று அம்மாநிலத் தலைநகர் மும்பயில், காட்கோபர் என்ற பகுதியில் உள்ள மாதா ரமாபாய் அம்பேத்கர் நகரைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்டோர் மீது மூம்பய் போலீசைச் சேர்ந்த ரிசர்வ் படையனி நடத்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் 14 வயது சிறுவன் உள்ளிட்ட பதுத் தாழ்த்தப்பட்டோர் கொல்லப்பட்டனர்; 26 பேர் படுகாயமுற்றனர்.

இந்து மதவெறிக் கும்பல் ஆட்சியிலிருப்பதைச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு “யாரோ” சில சமூக விரோத சக்திகள் அக்காலனியில் இருக்கும் அம்பேத்கர் சிலைக்குச் செருப்பு மாலை அணிவித்து அவமானப்படுத்தினர். ஆதிக்க சாதி திமிர பிடித்த அக்கிரிமினல்களைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்கக் கோரி ரமாபாய் நகரைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஆர்ப்பாட்டத்தில் இறங்கினர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தங்களின் உரிமைக்காகப் போராட்டத்தில் இறங்குவதை இந்து மதவெறிக் கும்பலால் சகித்துக் கொள்ள முடியுமா? சட்டம்-ஒழுங்கைப் பாதுகாப்புது என்ற பெயரில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தி, அப்போராட்டத்தை ஒடுக்கியது, இந்து மதவெறிக் கூட்டணியில் அரசு.

இச்சம்பவம் நடந்து முடிந்து ஏறத்தாழ 12 ஆண்டுகள் கழித்து, மே 7, 2009 அன்று அத்துப்பாக்கிச் சூட்டைத் தலைமையேற்ற நடத்திய துணை ஆய்வாளர் மனோகர் கதமுக்கு ஆயுள் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பாளிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தண்டனையை அப்போலீசு பயங்கரவாதிக்குப் பெற்றுத் தரத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெரும் போராட்டமே நடத்த வேண்டியிருந்தது. போலீசுக்கு எதிராக, காக்கிச் சட்டை கிரிமினல்களைக் காப்பாற்ற முயன்ற அரசு இயந்திரத்துக்கு

எதிராகச் சாமாளிய மக்கள், அதிலும் தாழ்த்தப்பட்டோர் போராடி வெற்றிபெறுவது எளிதான ஒன்றா?

இந்த அரசு பயங்கரவாத படுகெலையை விசாரித்த குன்டேவர் கமிசன், இந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டை நியாயப்படுத்தி போலீசு அவிழ்த்துவிட்ட அண்டப்பு புருக்களை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்ததோடு, போலீசர் மீது கிரிமினல் வழக்குப் பதிவு செய்யப் பரிந்துரைத்தது. எனினும், இவ்வழக்கைப் பதிவு செய்வது, சாட்சியங்களிடம் வாக்குமூலங்களைப் பெற்றுப் பதிவு செய்வது, குற்றப் பத்திரிகையைத் தாக்கல் செய்வது என இவ்வழக்கு தொடர்பான ஒவ்வொரு விசயத் திற்காகவும் நாங்கள் தொடர்ந்து போராடவேண்டியிருந்தது எனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார், சிறப்பு அரசு வழக்குரைஞர் பி.ஜி. பன்ஸோட்.

வழக்கு விசாரணையை இழுத்தடிக்கவேண்டும் என்ற உள்நோக்கத்தோடு, அரசு வழக்குரைஞர் நியமிப்பதற்கு நான்கு ஆண்டுகள் எடுத்துக் கொண்டது, மகாராஷ்டிர அரசு. துப்பாக்கிச் சூட்டை நியாயப்படுத்த பொய் சாட்சியங்களை உருவாக்கும் கிரிமினல் வேலைகளில் போலீசு இறங்கியது. குறிப்பாக, போராடம் நடத்திய தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெட்ரோல் ஏற்றி வந்த டாங்கர் லாரி ஒன்றை எரித்துவிட முயன்றதாகவும், அது மட்டும் நடந்திருந்தால், ரமாபாய் நகரைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகள் எரிந்து சாம்பலாகியிருக்கும் என்றும் அதைத் தடுக்கவே உடனடியாகத் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டியதாகவிட்டது என்றும் கடைசி வரை புருக்கி வந்தது, போலீசு. இப்புருக்க நிரூபிக்க சிலர் பெட்ரோல் லாரி மீது ஏறி தீவைக்க முயலுவதைப் போல ஒரு வீடியோ படத்தைத் தயாரித்து, அதனைப் பத்திரிகையாளர்கள் உள்ளிட்டுப் பலருக்கும் போட்டுக் காண்பித்தும் வந்தது.

பெட்ரோல் இல்லாத காலி டாங்கர் லாரியென்றினை போலீசே ரமாபாய்

நகருக்கு அருகே கொண்டுவந்து நிறுத்தி வைத்து இந்த நாடகத்தை அரங்கேற்றியதை வழக்கு விசாரணையின்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நிருபித்தனர். போராடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப் போக்கிரிகள், பொறுக்கிகள், பொறுப்பில்லாதவர்கள் என அவதாறு செய்து அவமானப்படுத்துவதை வழக்கு விசாரணை நெடுகிலும் வாடிக்கையாகக் கொண்டிருந்து, போலீசு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இத்துப்பாக்கிச் சூட்டில் பாதிப்படைந்தவர்கள் மீதே கலவரத்தில் ஈடுபட்டதாகப் பொய் வழக்குப் போட்டு மிரடிப் பார்த்தது, போலீசு.

இத்தீர்ப்பை வரவேற்கும் அதே சமயம், பாதிக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இத்தீர்ப்பு முழுமையான நியாயத்தை வழங்கவில்லை என்பதையும் சூட்டிக் காட்டித்தான் ஆக வேண்டும். இத்துப்பாக்கிச் சூட்டைக் கொலை வழக்குக் குற்றப்பிரிவுகளின் கீழ் விசாரிக்க மறுத்து விட்டது, நீதிமன்றம், ரமாபாய் நகரைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொல்லப்பட்ட விதத்தைத் தெரிந்து கொண்டால் தான், நீதிமன்றம் இழைத்துள்ள அந்தியைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ரமாபாய் நகரில் உள்ள அம்பேத்கர் சிலையை வணங்கிவிட்டு வேலைக்குச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்த கொசல்யாபாய் அன்று (ஜூலை 11, 1997) காலை 6 மணிக்கு அம்பேத்கர் சிலையை வணங்க வந்தபொழுது, அச் சிலைக்குச் செருப்பு மாலை அணிவித்தி ரூப்பதைக் கண்டு மனம் உடைந்து போனார். அவர் இந்த அக்கிரமத்தை உடனடியாக அருகிலுள்ள புறக் காவல் நிலையத்தில் புகாராகச் சொன்னார். அம்பேத்கர் சிலை அவமதிக்கப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டவுடனேயே ரமாபாய் நகரைச் சேர்ந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சாலை மறியலில் இறங்கினர். விசாரணைக்கு வந்த போலீசு அதிகாரிகள் 7.30 மணியளவில் செருப்பு மாலையை அகற்றினர். ரிசர்வ் போலீசு படை 7.45 மணியளவில் ரமாபாய் நகருக்கு 150 மீட்டர் தூரத்தில் குவிக்கப்பட்டது. அடுத்த சில நிமிடங்களிலேயே, எவ்வித முன்னெச்சரிக்கையும் செய்யாமல் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மீது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்பட்டது.

நிராயதபாணியாகப் போராடிக் கொண்டிருந்த அம்மக்களை அப்படியே கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற நோக்கத் தோடுதான், போலீசு ஏற்ததாழ 15 நிமிடங்கள் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியது. கொல்லப்பட்ட அனைவருமே தலையில், நெஞ்சில், வயிற்றில் குண்டிப்பட்டு

போலீசு நடத்திய துப்பாக்கிச் சூட்டில் இறந்து போன தாழ்த்தப்பட்டோரின் உடல்கள் இறுதிச் சடங்கிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதைக் கண்டு கதறியமும் உறவினர்கள். (கோப்புப் படம்).

அதே இத்திலேயே சூருண்டு விழுந்து இறந்து போனார்கள். அம்பேத்கர் சிலைக்குச் செருப்பு மாலை அணிவிக்கப் பட்டிருப்பதை போலீசிடம் புகார் செய்த கொசல்யாபாயும் துப்பாக்கிச் சூட்டில் கொல்லப்பட்டார். ரோட்டில் வெடி வெடிக்கிறார்களோ என வெடிக்கை பார்க்க வீட்டில் இருந்து வெளியே ஒடி வந்த 14 சிறுவன் தலையில் குண்டடி பட்டு இறந்து போனான். போலீசின் கொலைவெறியை நிருபிப்பதற்கு இத்தடயங்களே போதுமானது. “சூடுக் கொல்” என மேலிட்தில் இருந்து வந்த உத்தரவினால்தான், போலீசார் எவ்வித முன் கென்சிக்கையும் செய்யாமல் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தியதாக அச்சமயத்தில் செய்தி கள் பரவிக் கிடந்தன. இத்துணை சாட்சியங்கள் இருந்தும் நீதிமன்றம் இதனைக் கொலைக் குற்றமாகக் கருதவில்லை யென்றால், அதனின் உன்னோக்கத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கித்தான் தீர் வேண்டும்.

ரமாபாய் நகரத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ரிசர்வ் போலீசு படையைச் சேர்ந்த துணை ஆய்வாளர் மனோகர் கதமுக்குத் தூக்கு தண்டனை விதிக்க வேண்டும் எனக் கோருகிறார்கள். இதுவொன்றும் அநியாயமான கோரிக்கையல்ல நாடா ஞமன்றத்தின் மீது தாக்குதல் நடத்தியதற்காக, அம்மோதலில் ஒன்பது-பத்து போலீசார் உயிர் இழந்ததற்காக அப்சல் குருவுக்குத் தூக்கு தண்டனை விதிக்க

லாம் என்றால், மனோகர் கதமுக்கு மட்டும் விதிக்கக் கூடாதா? அந்தக் கட்டிடத்தைவிட, அந்த போலீசுக்காரர்களின் உயிரரவிட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உயிர் மலிவானதில்லையே!

ஆந்திராவைச் சேர்ந்த இரு தாழ்த்தப்பட்ட இளைஞர்கள் வறுமையின் காரணமாக ஒரு பேருந்தை வழிமறித்துக் கொள்ளையிடக் கூடாது, எதிர்பாரா தவிதமாக நடந்துவிட்ட விபத்தால் அப்பேருந்தில் பயணம் செய்த சில பயணிகள் இறந்துவிட்டனர். அவ்விளைஞர்களின் அறியாமை, வறுமை ஆகிய காரணிகளையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள மறுத்துவிட்ட நீதிமன்றம் அவ்விளைஞர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனையை உறுதி செய்தது. ஆனால், அதிகாரத் தீமிரோடும், சாதித் தீமிரோடும் நடந்த இக்கொலை வழக்கிலோ மனோகர் கதமுக்கு கருணை காட்டப்பட்டிருக்கிறது. துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தச் சொல்லி அவருக்கு உத்தரவு போட்ட மேலதிகாரிகள், இந்து மதவெறிக் கூட்டணியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் பெருமக்கள் வழக்குக் கூண்டில் ஏறாமலேயே தப்பிவிட்டார்கள். நீதிமன்றம் இப்படி இக்குற்றவாளிகளிடம் கருணையோடு நடந்து கொண்டதற்கு மேல்சாதிப் பாசமும், வர்க்கப் பாசமுமன்றி வேறென்ன காரணமாக இறந்துவிட முடியும்?

• குப்பன்

“முதலாளினின் நெருக்கடிக்கு எங்கள் உழைப்பையும் ஊழியத்தையும் நாங்கள் தரமாட்டோம் – ஜி - 20 பூடுகளின மாநாட்டுக்கு எதிராக இலண்டன் மாநகரில் நடந்த மாபெரும் ஆப்பாட்டம்

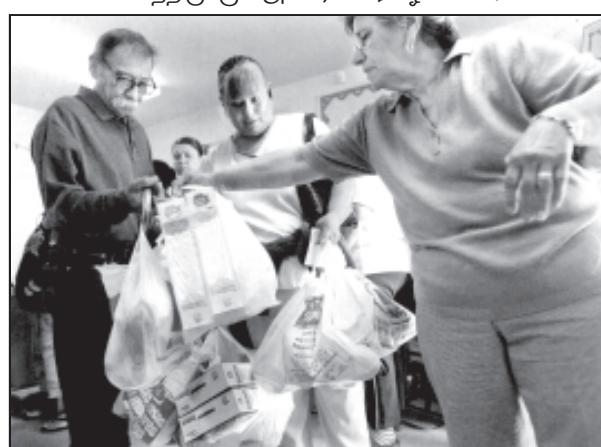
பற்றிப் பரவுகிறது வர்க்கப் போராட்டம்! அஞ்சி நடுங்குகிறது ஆனாம் வர்க்கம்!!

சென்ற ஆண்டில் அமெரிக்காவில் தொடங்கிய முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடி என்று மறைக்கப்படும் முதலாளித்துவத்தின் அழிவுப் பாதை, தனது தடத்தை எல்லா நாடுகளிலும், குறிப்பாக உழைக்கும் மக்கள் மீது ஏற்றி வருகிறது. இதில் வளர்ந்த நாடு, வளரும் நாடு என வேறுபாடில்லாமல் முழு உலகமே பாதிப்பட்டது வருகிறது. போரை ஒத்த அழிவினை ஏற்படுத்தும் இந்த பொருளா தாரச் கணாமியில், முதலாளிகளைக் காப்பாற்றுவதற்கு மட்டும் மேற்குலகின் அரசாங்கங்கள் கோடி கோடியாக மக்கள் பணத்தினை இனாமாக வழங்கின.

ஆனால், இந்தப் பிரச்சினையை ஒட்டி எல்லா நாடுகளிலும் ஏராளமானோர் வேலையிழந்தும், குறைந்த பட்ச வாழ்க்கை வசதிகளைக் கூட்டப் பெற முடியாமலும் தவித்து வருகின்றனர். தங்களது இலாபத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் முகமாக, எல்லா நிறுவனங்களும் ஆட்குறைப்பை அதிவேகமாக

செய்து வரும் வேளையில் திடீரன்று வேலையிழந்து தெருவில் நிற்கும் இம்மக்களைப் பற்றி அக்கறைப்பட எந்த அரசாங்கமும் தயாராக இல்லை. இந்த அநீதியைக் கண்டு தற்போது மேலைநாடுகளில் காட்டுத்தீயாய் மக்கள் போராட்டம் பற்றி வருகின்றது.

திவாலான ஏ.ஜி.ஜி என்ற அமெரிக்கக் காப்பீட்டு நிறுவனத்திற்கு அரசு அளித்த உதவிப் பணம், அந்திருவனத்தின் உயர்மட்ட அதி காரி கஞக்கு போனஸ் என்ற பெயரில் வழங்கப்பட்டதை எதிர்த்து அங்கே நடந்த போராட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சிய ஓபாமா நிர்வாகம், அந்த போனஸ்க்கு 90% வரி விதித்திருக்கிறது. அமெரிக்காவில் மட்டும் பல இலட்சம்பேர் வேலையிழந்தும், வீடிழந்தும் தவித்து வருகின்றனர். ஜோப்பா போல இங்கு மக்கள் சேமநலத் திட்டங்கள், ஒதுக்கீடு எதுவுமில்லை. ஒரு வர் வேலையிழந்தால் மருத்துவம், வீடு, கல்வி எதுவும் அவருக்கு கிடைக்காது.

பிரான்சில் அதிபர் சர்கோசி இந்த பொருளாதார நெருக்கடிபிலிருந்து நிதிக்குறை மற்றும் ஆட்டோமொபைல் நிறுவனங்களைக் காப்பாற்ற பெரும் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார். மேலும், பொதுத்துறை நிறுவனங்களைத் தனியார் மயப்படுத்தும் வேலையையும் கருமாக செய்து வருகிறார். இதன் சங்கிலித் தொடர் விளைவாக பிரான்சில் வேலையிழந்தோர் விகிதம் விரைவில் பத்து சதவீதத்தை எட்டுவிடுமென்று தெரிகிறது. குறிப்பாக, இளைஞர்கள் இந்த வேலையின்மையால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு சமூகக் கொந்தளிப்பாக மாறியிருக்கிறது.

கடந்த ஜூன் வரி, மற்றும் மார்ச் மாதங்களில் பிரான்சில் நடந்த பொது வேலை நிறுத்தத்தில் முன்னதில் பத்து இலட்சம் பேரும், பின்னதில் மூப்பது இலட்சம் பேரும் கலந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அதிபர் சர்கோசி இந்த எதிர்ப்பியக்கத்தைப் பார்த்து தனது நாடு ஆட்சி செய்வதற்கு மிகவும் சிரமமானது எனத் திருவாய் அருளியிருக்கிறார்.

பிரான்சிலும், இங்கிலாந்திலும் வேலையிழந்த சில தொழிற் சாலை தொழிலாளர்கள் தங்களது நிறுவனத் தலைவர்களை அறையில் முடக்கி மற்றுக்கொடு போராட்டத்தை பல மணிநேரம் நடந்தியிருக்கின்றனர். நேட்டோ அமைப்பின் அறுபதாவது ஆண்டை ஜூரோப்பிய நாடுகளின் அரசுகள் கொண்டாடி வரும் வேளையில், மக்களோ தமது முதலாளித்துவ எதிர்ப்பைக் காட்டுவதற்கு அந்த தினத்தை பயன்படுத்தினர். ஜெர்மனியிலும், பிரான்சிலும் நடந்த இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் பல பண்ணாட்டு நிறுவனங்களின் அலுவலகங்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன.

இந்தச் சூழலில்தான் உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினை யைக் கொடுத்து வரும் நாடுகள் பங்கேற்ற ஜி-20 கூட்டமைப்பின் சந்திப்பு இலண்டனில் நடந்தது. இந்த மாநாட்டில் பண்ணாட்டு நிதி நிறுவனத்துக்கு நூற்றாயிரம் கோடி டாலர் பணம் ஒதுக்கி, வளரும் நாடுகளுக்கு கடன் கொடுக்க வளர்ந்த நாடுகள் சம்மதித்திருக்கின்றனவாம். மேலும், இனிமேல் இரகசியமான வங்கி முறையைக் கைவிட்டு வெளிப்படையான உலகமெங்கும் ஒரே விதிமுறைகளைக் கொண்ட வங்கி முறையை ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இவையெல்லாம் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக இல்லை, முதலாளிகள் அளவு கடந்து சூதாடக்கூடாது என கடிவாளம் இடுவதற்குத்தான். எனினும், சூதாட்ட மற்றும் குமிழ் பொருளாதார நிலைக்கு வந்து விட்ட முதலாளித்துவம் தனது கோர்ப்

வேலை பாதுகாப்பு, ஓய்வுதியம் உள்ளிட்ட உரிமைகளைக் கோரி, பிரான்ச் நாட்டைச் சேர்ந்த கான்டினென்டல் டயர் கம்பெனி தொழிலாளர்கள் மே தினத்தன்று நடத்திய ஆர்ப்பாட்ட பேரணி.

ஜூன் 2009

புதிய ஜூனநாயகம்

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை மிருகத்தனமாக ஒடுக்கும் பிரிட்டிஷ் போலீஸின் வெறியாட்டம்.

பிடியை மேலும் இறுக்க முடியுமே ஒழிய, அதிலிருந்து விடுபட முடியாது. இறுதியில், இந்தச் சமை மக்களின் மேல் சமத்தப்படும். அதற்குத்தான் ஜி.எம்.எப்.பின் முதலீட்டைக் கூட்டி, வளரும் நாடுகளைக் கடனின் பெயரால் அச்சுத்துவதற்கு முன் னேறிய நாடுகள் முடிவு செய்தன.

இலண்டனில் ஏற்பல் இரண்டாம் தேதி நடந்த இந்த அரசாங்கங்களின் சந்திப்பை எதிர்த்து மாபெரும் மக்கள் போராட்டம் நடந்திருக்கிறது. இந்தப் போராட்டத்தைக் கடும் போலீஸ் அடக்குமுறை மூலம் இங்கிலாந்து அரசு ஒடுக்கப் பார்த்தது. இதில் ஒருவர் இறந்து போக, பலர் காயமுற்று, நூறுக்கும் அதிகமானோர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். போராட்டக்காரர்களை ஒரே இடத்தில் பல மணிநேரம் முடக்கி, கண்ணீர் குண்டு, ரப்பர் தோட்டாக்களால் சுட்டு ஒடுக்கியும் போலீஸ் வெறியாட்டம் நடத்தியது. ஆனாலும் இந்த அடக்குமுறைக்கு அஞ்சாமல் மக்கள் “முதலாளித்துவம் ஒழிகி! சோசலிசமே மாற்று” என கம்பீரத்துடன் முழக்கமிட்டனர்.

கூட்டமைப்பின் சந்திப்பை வெற்றிகரமாக நடத்துவதை விட, போராட்டக்காரர்களை ஒடுக்குவதற்கு இங்கிலாந்து அரசு தினாறியது. இந்த போலீஸ் ஒடுக்கு முறையை இலண்டன் மேயர் நியாயப்படுத்தியிருக்கிறார். இதன் மூலம் முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடியை எதிர்த்து போராட்டாளர், போலீஸ் இராச்சியம்தான் தீர்வு என்பதை மேற்கூற்றிய நாடுகள் அமல்படுத்தத் துவங்கலாம். முதலாளித்துவ பொருளாதாரம் சீர்குலைந்தால், அதன் ஜெனநாயகமும் பாசிச் அவதாரமெடுப்பதுதானே விதி!

ஆனாலும் அமெரிக்கா தொங்கி ஜூரோப்பா வரை அன்றாடம் வலுக்கும் இந்த மக்கள் போராட்டம், நிச்சயம் ஒருநாள் முதலாளித்துவத்தின் கழுத்தை நெரிப்பது உறுதி. “பிரான்டியர்” ஆங்கில வார ஏடுக்குக் கடிதம் எழுதிய ஒரு அமெரிக்க அஞ்சலத்தை ஊழியர், “இரசியாவில் குறுகிய காலத்திலேயே அரசியல் விழப்புணர்வைப் பெற்ற தொழிலாளி வர்க்கம் அடையத் தொடர்க்கியிருக்கிறது” என குறிப்பிட்டிருக்கிறார் உண்மைதான்! கம்யூனிசம் பல காலம் போதித்து வரும் பிரச்சினையை, தற்போது முதலாளித்துவத் தின் தயவில் தொழிலாளிகளும், பிற மக்களும் வேகமாக உணர்த் துவங்கியிருக்கின்றனர். இந்த உணர்தல் அரசியல் சக்தியாக உருப்பெற்று, குறிப்பான இலக்குடன் போராடும் போகு, நிச்சயமாக மேலை நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் அமைதியாகக் காலம் கழிக்க முடியாது.

● சுப்பு

நேபாள ஆட்சி மாற்றம்: இந்திய மேலாதிக்கச் சதி ஒட்டுக் கடசிகளின் துரோகம்

நேபாள புரட்சியைப்
இன்னுக்குத் தன்னும் சதிகளை,
மக்கள் போராட்டங்களின் மூலம்
மாவோயிஸ்டுகள்
முறியடிப்பார்கள்!

அண்டை நாடான நேபாளத்தில் இடைக்கால அரசின் பிரதமரான தேஷுர் பிரசன்டா கடந்த மே 4-ஆம் தேதியன்று புதலி விலகியதையுத்து, அந்நாட்டில் கொந்தளிப்பான அரசியல் போராட்டங்கள் தொடர்கின்றன. மன்னராட்சி ஒழிக்கப்பட்டு அரசியல் நிர்ணய சபைக்கான தேர்தல் முடிந்து, ஐந்நாயக்குடியரசை நிறுவுவதற்கான பாதையில் அந்நாடு அமைதியாகப் பயணித்துக் கொண்டிருப்பதாக நிலவும் கருத்தைத் தகர்த்து, அந்நாடு மீண்டும் அரசியல் போராட்டங்களால் குலுங்குகிறது. இந்தியாவின் மேலாதிக்கச் சதிகளுக்கும் இந்தியக் கைக்கூலி அரசியல் சுதாங்குக்கும் எதிராக, “அந்திய எஜமானர்களிடம் சரணடையாதே! நாட்டு விரோத சட்ட விரோத நடவடிக்கை களில் ஈடுபடும் கைக்கூலி இராணுவத் தளபதியைப் புதலி நீக்கம் செய்து கீழார் அதிபர் ஒழிகொடுக்கி!” என்ற முழுக்கங்களுடன் வீதியெங்கும் மக்கள் நடத்தி வரும் ஆர்ப்பாட்டங்களாலும் சாலை மறியல் போராட்டங்களாலும் அந்நாடு அதிர்கிறது.

நேபாள மன்னராட்சிக் கொடுங்கோன்மைக்கு எதிராக மாவோயில்கூகள் புத்தாண்டு காலத்திற்கும் மேலாக நடத்திய ஆயுதப் போராட்டத்தின் விளைவாக, 2006-ஆம் ஆண்டில் மன்னராட்சிக்கு எதிராக மாபெரும் எழுச்சியில் மக்கள் இறங்கினர். “மன்னராட்சி ஒழிக்கப்பட வேண்டும்; அரசியல் நிர்ணய சபைக்கான தேர்தல் நடத்தி புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு, அதனடிப்படையில் நேபாள ஐந்நாயக்குடியரசு நிறுவப்பட வேண்டும்” என்ற மாவோயில்கூகளின் கோரிக்கையை இம்மக்கள் எழுச்சி எதிராவித்தது.

இதைத் தொடர்ந்து அன்றைய நாடாளுமன்றத்தின் ஏழ அரசியல் கட்சிகள், விரைவில் அரசியல் நிர்ணய சபைக்கான தேர்தல் நடத்த உறுதியளித்து மாவோயில்கூகளுடன் இணைந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன. அதைத் தொடர்ந்து ஐந்நா. மன்றத்தின் மூலம் இந்தியாவின் மேற்பார்வையில் சமாதான ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாகியது, மாவோயில்கூகள் அரசியல் நிர்ணய சபைக்கான தேர்தலில் பங்கேற்று, இதர கட்சிகளை விட அதிக இடங்களில் வெற்றி பெற்று புதிய இடைக்கால அரசை கடந்த ஆண்டு ஏப்ரலில் நிறுவினர்.

2006-ஆம் ஆண்டில் போடப்பட்ட ஒப்பந்தப்படி, மாவோயில்கூகளின் மக்கள் விடுதலைப்படை (PLA) எவ்விதத் தாக்குதலிலும் ஈடுபடாமல் ஜீநா. மன்றத்தின் மேற்பார்வையில் பாச்சறையில் இருக்க வேண்டும்; ஏற்ததாழ் 23,000 பேர்களாண்டு இச்செம்படை, படிப்படியாக நேபாள இராணுவத்தில் இணைக்கப்பட்டு, புதிய நேபாள குடியரசுப் படையாக மாற்றியமைக்கப்படவும் வேண்டும். ஏற்கெனவே மன்னராட்சியின் கீழிருந்த ராயல் நேபாள் ஆர்மி என்றழைக்கப்படும் படையும் செம்படையும் இணைந்த புதிய படையே புதிய நேபாளக் குடியரசின் தேசிய இராணுவப் படையாகத் திகழும். மக்கள் எழுச்சி ஒங்கியிருந்த நிலையில், அன்று நாடாளுமன்றத்தின் ஏழ அரசியல் கட்சிகளின் கூட்டணியும் இந்த ஒப்பந்தத்தை ஆதரித்தன.

இந்த ஒப்பந்தப்படி மாவோயில்கூகளின் மக்கள் விடுதலைப் படை ஜீநா. மன்ற மேற்பார்வையில் பாச்சறைகளில் இருந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஒப்பந்தப்படி, மக்கள் விடுதலைப்படை நேபாள இராணுவத்துடன் இணைப்பது மட்டும் இன்னும் நிறைவேற்றவில்லை. இதற்குப் பெருந்தடையாக இருப்பவர், தற்போதைய இடைக்கால அரசின் பொறுப்பிலுள்ள முன்னாள் மன்னராட்சிப் படையின் தலைமைத் தளபதியான ரூங்மாங்கத் கடுவால்.

மக்கள் விடுதலைப் படையினரின் ஒரு பிரிவை இராணுவத்தில் இணைக்குமாறு மாவோயில்கூகளின் தலைமையிலான இடைக்கால அரசு உத்தரவிட்ட போதிலும், இன்றுவரை அவர் அதை நிறைவேற்றவில்லை. போர்க் கலையில் முறைப்படி தேர்ச்சி பெற்றுள்ள மக்கள் விடுதலைப் படையின் 4000 கொரில்லாப் போராளிகளை மட்டும் இராணுவத்தில் இணைக்குமாறும், எஞ்சியோரை துணை இராணுவ-போலீஸ் படைகளில்

“இந்தியாவின் மேலாதிக்கத்துக்கு அடிப்படையாக மாட்டோம்!”
- நேபாள மாவோயில்கூ கட்சித் தலைவரும், பதவி விலகிய முன்னாள் பிரதமருமான தேஷுர் பிரசன்டா.

இணைக்குமாறும் நேபாள பிரதமர் தோழர் பிரசன்டா கடந்த ஆண்டில் நடந்த ஐ.நா. மன்றக் கூட்டத்திலேயே வலியுறுத்தி யுள்ளார். ஆனாலும் ஐ.நா. மன்றம் சமாதான ஒப்பந்தப்படி குறைந்தபட்ச நடவடிக்கையைக் கூட மேற்கொள்ளவில்லை.

கடந்த ஆண்டு டிசம்பரில் தலைமைத் தளபதி ருங்மாங்கத் கடுவால், 2800 பேரை புதிதாக இராணுவப் படையில் தனிச் சையாகச் சேர்த்தார். அமைச்சரவையின் உத்தரவோ ஒப்புதலோ இல்லாமல் இப்படி இராணுவத்துக்கு ஆளெடுத்துச் சேர்த்துக் கொள்வது சட்டப்படி குற்றம் என்று சுட்டிக் காட்டி, மாவோ யில்குகளின் இடைக்கால அரசு விளக்கம் கோரியது. அதற்கு தலைமைத் தளபதி இன்றுவரை எந்த விளக்கமும் அளிக்க வில்லை.

இதுகவிர, இவ்வாண்டின் தொக்கத்தில் பணி ஓய்வு பெறும் பிரிகேடியர் ஜெனரல் பதவி வகுக்க 8 இராணுவ அதிகாரி கஞ்சகு தனிச்சையாக பணி நீட்டிப்பைச் செய்தார். இவ்வாறு செய்வது சட்டவிரோதமானது என்று மாவோயில்குகள் பிறப் பித்த உத்தரவை அவர் உதாங்கம் செய்துள்ளார். மேலும், நேபாளத்திலுள்ள இதர நாடுகளின் இராணுவ - தூதரகங் கஞ்சகு, மாவோயில்குகள் தமது இராணுவ பலத்தைக் கொண்டு சர்வாதிகார ஆட்சியை நிறுவ சதிகளில் ஈடுபட்டு வருவதாக அவதாறு செய்து பீதியூட்டி இத்தளபதி இரகசிய கடிதத்தையும் அனுப்பியுள்ளார்.

நேபாள இராணுவத் தளபதி, மாவோயில்குகளின் அரசுக் குக் கட்டுப்பட்டவரா? அல்லது அரசுக்கு மேலானவரா? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளதா; அல்லது இராணுவத் தளபதிக்கு அதிகாரம் உள்ளதா? அல்லது இரட்டை அதிகாரம் நீட்க்க வேண்டும் என்று மக்கள் தீர்ப்பளித் துள்ளார்களா? - இந்தக் கேள்விகளை நாட்டின் முன்வைத்த மாவோயில்குகளின் இடைக்கால அரசு, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுக்குக் கட்டுப்பட மறுத்துச் சட்டவிரோதமாக வும் தனிச்சையாகவும் செயல்படும் தலைமைத் தளபதி ருங்மாங்கத் கடுவாலை புதவி நீக்கம் செய்து உத்தரவிட்டது.

• • •

ராயல் நேபாள் ஆர்மி என்றழைக்கப்பட்ட மன்னராட்சிப் படையின் தலைமைத் தளபதியான ருங்மாங்கத் கடுவால், முன்னாள் மன்னர் மகேந்திராவின் (மக்கள் எழுச்சியில் தூக்கியெறியப்பட்ட மன்னர் ஞானேந்திராவின் தந்தை) வளர்ப்பு மகன். இந்தியாவின் நேஷனல் டிபன்ஸ் அகாடமி, இந்தியன் மிலிடெரி

அட்சிக் கவிழ்ப்பை அரங்கேற்றிய சதிகார அதிபர் ராம்பரன் யாதவை முடமான பொம்மை அதிபராகச் சித்தரித்து, மாவோயில்கு கட்சியின் இளைஞர் கழகத்தினர் நடத்தும் காட்சி விளக்க ஊர்வலம்.

புதிய ஜனநாயகம்

அகாடமி ஆகியவற்றில் போர்க் கலை பயிற்சி பெற்றவர். இந்தியாவின் நம்பக மான விகாராசி, மன்னராட்சியின் விகாரா சமான அடியாள். “ஆரவார்க் கூச்சல் மிகக் ஜனநாயகத்தை விட அறிவார்ந்த மன்னராட்சி சிமூறையே மேலானது” என்று 2002-இல் மன்னர் ஞானேந்திரா, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாஞ மன்றத்தைக் கலைத்த போது, அதை நியா

மன்னராட்சியின் எடுபிடி; இந்திய மேலாடுக்கவாதிகளின் கைக்கலை: நேபாள இராணுவத் தலைமைத் தளபதி ருங்மாங்கத் கடுவால்.

யப்படுத்தி வாதிட்டவர். மன்னராட்சிக்கு எதிரான மக்கள் போராட்டங்களையும், 2006-இல் நடந்த மாபெரும் மக்கள் எழுச்சியையும் கொடுரோமாக ஒடுக்கிய போர்க் குற்றவாளி, மன்னராட்சி வீழ்த்தப்பட்ட பிறகு நிறுவப்பட்ட ரேமஜ்கி கமிசன், இவர் மீதும் இவர் தலையிலான இராணுவப் படையின் மீதும் போர்க் குற்றங்கள் - அட்ரேஸியங்களுக்கு எதிராக விசாரணையும் நடத்தி வருகிறது.

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட குடியாட்சிக்குக் கட்டுப்பட மறுத்து, குடியாட்சிக்கு மேலான அதிகாரமாகத் தனினைக் கருதிக் கொண்டு சட்டவிரோதமாகவும் தனிச்சையாகவும் ருங்மாங்கத் கடுவால் செயல்படுவதற்குக் காரணமே, இந்தியாவின் ஆதரவுதான். இந்தியா திரைமறைவில் இருந்து கொண்டு கொடுக்கும் தெரியத்தில்தான் அவர் இப்படி ஆட்டம் போடுகிறார்.

பிரதமர் பிரசன்டா, தலைமைத் தளபதி சட்டவிரோதமாகச் செயல்படுவதைச் சட்டிக்காட்டி விளக்கம் கோரும் நோட்டீஸ் அனுப்பியபோது, அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்று இந்தியா, நேபாள மாவோயில்கு அரசுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்தது. மறுபுறம், மாவோயில்குகளைத் தனிமைப்படுத்தி முடக்கும் நோக்கத்துடன் நேபாளத்துக்கான இந்தியத் தூதர் நேபாள அரசியல் கட்சிகளிடம் திரைமறைவு பேரங்களை நடத்தி வந்தார். இவற்றின் வெளிப்பாடாக, தலைமைத் தளபதியைப் பதவி நீக்கம் செய்து பிரதமர் பிரசன்டா பிறப்பித்த உத்தரவை நேபாள இடைக்கால அரசின் அதிபரான ராம்பரன் யாதவ் ரத்து செய்து, தலைமைத் தளபதி தொடர்ந்து பதவி யில் நீட்க்குமாறு உத்தரவிட்டார். இதன் மூலம் நேபாளத்தில் ஓர் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை அவர் அரங்கேற்றி, இடைக்கால அரசுக்கும் அரசியல் நிர்ணய சபையின் செயல்பாடுகளுக்கும் பெரும் முட்டுக் கட்டை போட்டுள்ளார்.

இடைக்கால அரசில் மாவோயில்குகளுக்கு அடுத்த இரண்டாவது பெரிய கட்சி என்ற முறையில் டி.எம்.எல். எனப்படும் போலி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரான ராம்பரன் யாதவ் அதிபராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டுள்ளார். சட்டப்படி, பிரதமரின் உத்தரவை ரத்து செய்யும் அதிகாரம் அதிபருக்குக் கிடையாது. நாடாஞ

மன்றத்துக்கு மட்டுமே உள்ளது. பிரதமரின் உத்தரவின் மீது அதிபருக்கு உடன்பாடு இல்லாதப்பட்டத்தில் தனது மாற்றுக் கருத்தைக் குறிப்பிட்டு, நாடாளுமன்றத்தில் விவாதிக்கக் கோரி உத்தரவிடும் அதிகாரம் மட்டுமே அவருக்கு உள்ளது. இருப்பினும், சட்டவிரோதமான வழியில் அவர் பிரதமரின் உத்தரவை ரத்து செய்து, தலைமைத் தளபதியைப் பதவியில் நீடிக்க உத்தரவிட்டுள்ளார். தலைமைத் தளபதியைப் பதவி நீட்கம் செய்து பிரதமர் பிரசண்டா உத்தரவிட்டு உடனேயே, நேபாள நாடாளுமன்றக் கட்சிகள் பிரசண்டாவுக்கு எதிராக தலைநகர் காத்மண் டு வில் கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தத் தொடர்கின.

சதிவேலைகள் வேகமான நடந்தன. மக்கள் எழுச்சியில் தூக்கியெறியப்பட்ட முன்னாள் மன்னன் ஞானேந்திரா, பெல்லிக்கு பறந்து வந்து சோனியாவைச் சந்தித்தார். திரைமறைவில் ஓர் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு அரங்கேநிக் கொண்டிருந்தது. இடைக்கால அரசின் நாடாளுமன்றப் பிறபோக்குக் கட்சிகள் நேபாள இராணுவத்துடன் கூட்டுச் சேர்ந்து இந்தியாவின் ஆசியுதனும் ஆதரவுடனும் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புக்கான சதியில் ஈடுபடுவதைக் கண்ட மாவோயில்கூடன், தமது அமைச்சரவை புதவி விலகு வதாக அறிவித்தனர். இருப்பினும் நாடாளுமன்றத்தில் தமது கட்சி ஆக்கப்பூரவமான எதிர்க்கட்சியாகச் செயல்படும் என்றும், அரசியல் நிர்ணய சபையின் பனிகளுக்குத் தடையாக இருக்காது என்றும் இந்தியாவின் மேலாதிக் நோக்கங்களையும் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு சதிகளையும் நாட்டு மக்களுக்குப் பகிரங்கமாக தோழர் பிரசண்டா அறிவித்தார். நேபாளத்தின் மக்களாட்சியை கருவிலேயே கொல்வதற்கு இந்தியா சதி செய்கிறது என்று மாவோயில்கூடன் வெளிப்படையாகக் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

மாவோயில்கூடங்கும் மக்களாட்சிக்கும் எதிராக இந்தியா நீண்ட காலமாகவே சதிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறது. 2006-ஆம் ஆண்டில் மன்னராட்சிக் கொடுங்கோள்மைக்கு எதிராக நடந்த மக்கள் பேரரழுச்சியின் பலன்களை அம்மக்கள் அனுபவிக்க விடாமல் தடுப்பதில் அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் மும்முரமாக இருந்தன. மாவோயில்கூடங்களைப் பயங்கரவாடிகளாகச் சித்தரித்து, அமெரிக்கா வெளிப்படையாகவே மன்னராட்சியை ஆதரித்து நின்று ஆயுத உதவிகளைச் செய்தது. மன்னராட்சியிடன் கூடி நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் எனும் “இரட்டைத் தூண்” கொள்கையுடன் இந்தியா மன்னராட்சியை முட்டுக் கொடுத்து ஆதரித்தது. உலகின் ஒரே இந்து நாடு என்று கூறிக் கொண்டு இந்து வெறி ஆர்.எஸ்.எஸ். பயங்கரவாதப் பரிவாரங்கள் மன்னராட்சியை ஆதரித்து நின்றன. மாவோயில்கூடங்களைப் பயங்கரவாதக் கும்பலாகக் காட்டி மன்னராட்சியிடன் கீனா கூடக்குலாவியது.

இந்தியா திணித்த பொம்மையாட்சியின் புதிய பிரதமர் மாதவு குமார் நேபாள்.

ஷத்து, மக்கள் எழுச்சிக்குத் தலைமை தாங்கி நேபாளத்தின் தீர்மானகரமான அரசியல் சக்தி யாக மாவோயில்கூடன் உயர்ந்து நின்றனர். அதன்பிறகு, அரசியல் நிர்ணய சபைக் கான தேர்தலின் போது அதைச் சீர்குலைக்க நேபாளத்தின் கிழக்குப் பகுதி யிலுள்ள மாதேசி பிரிவினருக்கு இரகசிய ஆயுத உதவிகள் செய்து இந்தியா தாக்குதல்களை நடத்தி யது. நேபாளத்தில் மாவோயில்கூடன் தலைமையில் இடைக்கால அரசு நிறுவப்பட்ட பின்னரும், பசுபதிநாதர் கோயில் தலைமைப் பூசாரி நியமனம் உள்ளிட்டு இந்தியாவின் சீர்குலைவு சதி வேலைகள் குறையவில்லை.

சதிகார அதிபருடன் இந்தியக் கைக்கூலி இராணுவத் தளபதி: நேபாளத் துரோகிகள்!

“பாசறைகளில் இருத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் விடுதலைப் படையை நேபாள இராணுவத்தில் இணைப்பதன் மூலம், இராணுவத்தைத் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்து ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு நடத்தி, தமது ஏபோக் சர்வாதிகாரத்தை நிலைநாட்ட மாவோயில்கூடன் முயற்சிக்கிறார்கள். நேபாளத்தைத் தளமாகக் கொண்டு இந்திய மாவோயில்கூடங்கு ஆயுதப் பயிற்சியும் உதவியும் செய்து இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டைச் சீர்குலைக்க சதி செய்கிறார்கள். கீனாவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து இந்தியாவை முற்றுகையிட்டுச் சிதைக்கத் துடிக்கிறார்கள்” என்று ‘தேசிய’ பத்திரிகைகள் வாயிலாக இந்திய அரசு அவதாரு செய்து பீதியூட்டி வருகிறது. இந்துவெறி பாஜுக் வினர் இந்தக்கருத்துக்களை தமது பத்திரிகைகளில் வெளிப்படையாகவே எழுதி வருகின்றனர்.

இவையெல்லாம் இட்டுக்க்டப்பட்ட அவதாருகள் என்பதை தோழர் பிரசண்டா “இந்து” நாளேட்டுக்கு அளித்துள்ள பேட்டியே மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறது. மாவோயில்கூட போராளிகள் நேபாள இராணுவத்தில் இணைக்கப்பட்டாலும், சட்டப்படி அந்த இராணுவம் குடியாட்சிக்கும் நாடாளுமன்றத்துக்கும் கட்டுப்பட்டுத்தான் செயல்படுமே தவிர, ஒரு கட்சிக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட முடியாது என்பதையும் அவர் தெளிவுபடுத்தி யுள்ளார்.

• • •

சீன முதலாளித்துவ அரசு நேற்றுவரை நேபாள மன்னராட்சியிடன் கூடிக் குலாவி மாவோயில்கூடங்களை பயங்கரவாடிகளாகச் சித்தரித்து வந்தது. இந்திய மேலாதிக்கத்தை அங்கீகரித்து வந்த அன்றைய நேபாள மன்னராட்சி, கீனாவுடனும் ஒப்பந்தம் போட்டுள்ளது. இன்று மாவோயில்கூடன் தலைமையில் ஆட்சி அமைந்த பின்னர், இந்த ஆட்சியையும் அங்கீகரித்து கீனா அரசு நட்புற ஒப்பந்தம் போடுகிறது. அன்றைய மன்னராட்சி, கீனாவுடன் ஒப்பந்தம் போட்டது பிரச்சினை இல்லை; மாவோயில்கூட அரசு ஒப்பந்தம் போடுவதுதான் அபாயம் என்கிறது இந்தியா. இந்த ஒப்பந்தம், நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் நன்று தெரிந்த வர்த்தக-நட்புறவு ஒப்பந்தம்தானே தவிர, அதிலே இரகசியங்களோ, திரைமறைவுச் சதிகளோ எதுவுமில்லை.

ஆசிய கண்டத்தில் வளர்ந்து வரும் வல்லரசாக உருப்பெற்றுள்ள சீன முதலாளித்துவ அரசு, தனது சந்தைக்காக தெற்கு - தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் பிற்போக்கு - பாசிச ஆட்சிகளை வெட்குவின்றி ஆதரித்து நிற்கிறது. குறிப்பாக, ஏகாதிபத்திய உலகப் பொருளாதாரச் சரிவுக்குப் பின்னர், தெற்காசிய சந்தையைக் கைப்பற்ற இந்தியாவுடன் அது மூர்க்கமான போட்டாபோட்டி யில் இறங்கியுள்ளது.

ஈழத் தமிழர்களைக் கொன்றெழுபிக்க அதிநல்வீன ஆயுதங்களை சீங்கள் இனவெறி பாசிச ராஜபுக்ஷே அரசுக்கு சீனா வழங்கியுள்ள போதிலும், அதை அங்கீகரிக்கும் இந்தியா, நேபாள மாவோயில்டு அரசு அண்டை நாடான சீனாவுடன் நட்புறவு ஒப்பந்தம் போடுவதை அபாயமாகச் சித்தரிக்கிறது. இலங்கை அரசைப் போல இந்திய மேலாதிக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, சீனாவுடன் ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டு ஆயுதங்களை வாங்கிக் குவித்து ஈழத் தமிழர்களைக் கொன்றெழுபித்தால் பிரச்சினை இல்லை; அதற்கு மாறாக இந்திய மேலாதிக்கத்தை ஏற்க மறுத்து கூடியெய்சையாக சீனாவுடன் நேபாள அரசு ஒப்பந்தம் போட்டால், அது இந்தியாவுக்கு ஆயுதது என்பதுதான் இந்திய மேலாதிக்கவாதிகளின் அறிவிக்கப்படாத கொள்கை.

அனுஆயுத பலமும், பெரும் இராணுவ பலமும் கொண்ட இந்தியா மற்றும் சீனாவுக்கு இடையேயுள்ள சிறிய நாடுதான் நேபாளம். எனினும் நேபாள மாவோயில்டுகள் இந்திய மேலாதிக்கத்தையோ அல்லது சீன மேலாதிக்கத்தையோ ஏற்றுக் கொண்டு நாட்டை யும் மக்களையும் அடிமைப்படுத்தத் தயாராக இல்லை. எனவேதான், இந்தியாவின் மேலாதிக்கத்தைத் தீணிக்கும் ஏற்கெனவே உள்ள இந்திய - நேபாள ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்து விட்டு, புதிய ஒப்பந்தத்தை - நேபாளத்தின் சுதந்திரத்தையும் இறையான்மையையும் நிலை நாட்டும் ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் மாவோயில்டுகள் கோருகிறார்கள்.

தனது மேலாதிக்க நோக்கங்கள் ஈடுபோகல் தொடர்ந்து அம்பலப்படுவதால் கீழ்த்தரமான சதிகளில் இறங்கிய இந்திய அரசு, தலைமைத் தளபதி விவகாரத்தை வைத்து ஓர் ஆட்சிக்கவிழிப்பை நேபாளத்தில் அரங்கேற்றியிருக்கிறது. மன்னராட்சிக்கு எதிரான மக்கள் எழுச்சி உச்சத்தில் இருந்தபோது, மாவோயில்டுகளுடன் ஒடோடி வந்து கூட்டணி கட்டிக் கொண்ட

நேபாள அரசியல் கட்சிகள் இன்று பதவி சுகத்துக்காக இந்திய மேலாதிக்கச் சதிகளுக்குத் துணை நின்று துரோகமிழூக்கின் றன். மாவோயில்டுகள் பதவி விலகிய பிறகு, கூட்டுச் சேர்ந்து ஆட்சியமைக்கக் கூட அக்கட்சிகளுக்கு அருக்கையில்லை. ஏதேந்தாழ இரண்டு வாரங்களாக இக்கட்சிகளுக்கிடையே பதவிக்கான நாய்ச்சன்னடைகள் நடந்து, நீண்ட இழுப்பு - சமரசங்களுக்குப் பிறகுதான் யு.எம்.எல் என்ற போவி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மற்றொரு தலைவரான மாதவ குமார் நேபாள் பிரதமராக்கப்பட்டுள்ளார்.

இத்தகைய துரோகங்களும் சதிகளும் மாவோயில்டுகள் எதிர்பாராதல்ல. இப்படியெல்லாம் நடக்கக் கூடும் என்று தெரிந்துதான் அவர்கள் அரசியல் நிர்ணய சபைக்கான தேர்தல் வில் பங்கேற்று, அதிக இடங்களில் வெற்றி பெற்று ஆட்சியை யும் அமைத்தார்கள். ஒரு புறம், மேவிருந்து அதிகாரம் செலுத்துவது என்ற செயலுத்தியைப் பின்பற்றி ய அதே சமயம், கீழி ருந்து அரசியல் போராட்டங்களைக் கட்டியமைக்கும் நடைமுறையையும் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். இதனால்தான் மேவிருந்து அதிகாரம் செலுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் குறுகிவிட்ட நிலையில், கீழி ருந்து மக்களைத் திரட்டி வெகுவிரைவாக அரசியல் போராட்டங்களை அவர்களால் கட்டியமைக்க முடிகிறது.

இந்தியாவின் மேலாதிக்கம், ஈழத் தமிழர்களின் மீதான சீங்கள் இனவெறி பாசிசப் போரில் மட்டுமின்றி, வடக்கிலுள்ள அண்டை நாடான நேபாளத்திலும் விரிவடையத் துடிக்கிறது. கிழக்கே வங்கதேசம் தொடங்கி, மேற்கே ஆப்கானிஸ்தான் வரை அதன் மேலாதிக்கக் கொடுங்கரங்கள் நீள்கின்றன. அன்றைய ஜாரில்டு ரஷ்யா எவ்வாறு உலகின் பிற்போக்கின் கோட்டையாக இருந்து, புரட்சிகர - ஜன நாயக சக்தி களை

ஒடுக்கியதோ, அதைப் போலவே இன்றைய இந்தியா தீகழ்கிறது. அன்றைய ஜார் ஆட்சியை, தோழர் வெளின் தலைமையில் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் புரட்சிகர - ஜனநாயக சக்திகளுக்கும் எவ்வாறு புரட்சியில் இறங்கி வீழ்த்தினார்களோ, அதைப் போலவே இந்திய மேலாதிக்கத்தை வீழ்த்த கம்யூனிசப் புரட்சியாளர்களுக்கும் புரட்சிகர ஜனநாயக சக்திகளுக்கும் ஓரணியில் தீரன்தெடுமுந்து போராடுவதைத் தவிர இனி வேறு வழியில்லை.

● பாலன்

“நேபாள புரட்சியை அழிக்கும் இந்திய மேலாதிக்க அரசின் சதியை முறியடிப்போம்!“ - மாவோயில்டுகளின் தலைமையில் மக்களின் ஆர்ப்பாட்டப் பிரேரணீ.

கலைத் தொழிலாளர்களைக் கொண்றது

சடு நெருப்பா? இலாப வெறியா?

நாமக்கல் நகருக்கு அருகே இயங்கி வரும் வைகை எம்.பி.ஆர். அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் (பி) லிமிடெட் என்ற ஆலையில் கடந்த 06.05.2009 அன்று இரவு நடந்ததீ விபத்து 17 தொழிலாளர்களின் உயிரைக் காவுவாங்கிவிட்டது. இந்த ஆலை தவிட்டில் இருந்து எண்ணெய் எடுக்கும் ஆலையாகும். தவிட்டு மூட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த கிடங்கில் ஏற்பட்ட தீ விபத்தில் சிக்கிக் கொண்ட தொழிலாளர்களுள் 9 பேர் தப்பி வர வழியில்லாமல் தீக்குள்ளேயே சிக்கி எரிந்து கரிக்கட்டையாகிப் போனார்கள். தீக்காயங்களுடன் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுள் 8 பேர் சிகிச்சைப் பலன் அளிக்காமல் ஒருவர் பின் ஒருவராக அடுத்தடுத்து இருந்து போனார்கள். அளியாயமாக இருந்து போன இத்தொழிலாளர்களுள் சண்முகம் என்பவர் மட்டும் தான் நாமக்கல்லுக்கு அருகிலுள்ள வணையப்பட்டியைச் சேர்ந்தவர். மீதமுள்ள அனைவரும் பீகார் மாநிலத்தில் இருந்து பிழைப்பு தேடித் தமிழகத்திற்கு வந்த அயல் மாநிலத் தொழிலாளர்கள்.

இவ்வாலையில் கண்காணிப்பாளராக வேலை பார்த்து வந்த சண்முகத்திற்கு ஒன்பது வயதில் மகள் இருப்பதோடு. அவரது மனைவி வளர்மதி தற்பொழுது கருவற்றிருக்கிறார். இறந்து போன பீகார் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் அவ்வாலையில் தவிட்டு மூட்டைகளை ஏற்றி இறக்கும் சுமைக்கூலித் தொழிலாளர்களாக வேலை பார்த்து வந்தனர். அத்தொழிலாளர்களுள் ஒரு வரின் வயது 17 தான் இருக்கக்கூடும் எனக் கூறப்படுகிறது; மற்ற அனைவரும் 20 முதல் 25 வயதிற்குட்பட்ட இளம் தொழிலாளர்கள்.

தீ விபத்திற்கு என்ன காரணம்? தீ பிடித்த பின் கிடங்கிற்குள் இருந்த தொழிலாளர்களால் என் தப்பித்து வெளியே வர முடியவில்லை? இக்கேள்விகளுக்கு, “கொடிகலனைக் குளிர்விக்கும் சாதனம் பழுதடைந்து சில மாதங்கள் ஆகிவிட்டது; ஆலையில் தீயணைப்புச் சாதனங்கள் போதுமளவிற்கு இல்லை; ஆபத்துக்கான அவசர வழியில் தவிட்டு மூட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டு, அவ்வழி தடுக்கப்பட்டிருந்தது; தவிட்டு மூட்டைகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு கிடங்குகளிலும் போதிய காற்றோட்ட வசீக்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வில்லை” என போலீசும், தீயணைப்புத் துறை அதிகாரிகளும் காரணங்களைக் ‘கண்டுபிடித்து’ அடுக்கி வருகின்றனர்.

எளிதில் தீப்பற்றக்கூடிய தவிடைப் பயன்படுத்தும் இவ்வாலையில் தீ விபத்து ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு, திடீரென விபத்து நடந்துவிட்டால் சேதம் அதிகமின்றித் தப்பித்துக் கொள் வதற்கு என்னென் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் இருக்க வேண்டுமோ, அவை எதுவுமேயின்றி இவ்வாலை இயங்கி வந்திருப்பதைத்தான் அதிகாரிகள் ஒப்புதல் வாக்குமூலமாகத் தந்திருக்கிறார்.

கிரார்கள். ஆலை முதலாளிகளின் இலாபவெறியும், அம்முதலாளியிடம் கையூட்டு வாங்கி வந்த அதிகாரிகளின் அலட்சிய மும்தான் 17 தொழிலாளர்களின் உபயிர் பறிபோனதற்குக் காரணம். எனவே, இதனை அப்பட்டமான கொலைக்குற்றமாகக் கருத இடமிருக்கிறது.

ஆனால், போலீசோ இந்தச் சாவுகளைக் கொலைக் குற்றமாகப் பதிவு செய்யவில்லை. கவனக் குறைவால் நேர்ந்துவிட்ட விபத்தாகவும், அதனால் நேர்ந்துவிட்ட மனிதச் சாவாகவும் வழக்குப் பதிவு செய்திருக்கிறது. போலீசே எவ்விதப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் இன்றி இவ்வாலை இயங்கி வந்ததை வேடிக்கை பார்த்து வந்த அதிகாரிகளுள் ஒருவரின் பெயர்கூட போலீசின்

தவிட்டு எண்ணெய் ஆலை முதலாளியின் இலாபவெறிக்குப் பலியான பீகார் தொழிலாளர்களின் சடலங்கள், இறுதிச் சடங்கிற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் அவலக காட்சி.

முதல் தகவல் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. அவ்வறிக்கையில் ஆலையின் முதலாளி மனியின் பெயர் மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவரையும் இதுநாள் வரை கைது செய்ய முடியாமல் போலீசே தேடிக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அம்முதலாளியோ, ‘தலைமறைவாக’ இருந்து கொண்டு போலீசார் தன்னைக் கைது செய்யக்கூடாது எனக் கோரி, முன் ஜாமீன் கேட்டு நீதிமன்றத்தில் மனு போட்டிருக்கிறார்.

இவ்வாலையில் தவிட்டு மூட்டைகளை ஏற்றி இறக்கும் வேலையில் பீகார் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும்,

நாமக்கல்லுக்கு அருகிலுள்ள எம்.மேட்டுப்பாடி மிலுள்ள அகதி முகாமைச் சேர்ந்த ஈழத் தமிழர்களும் மட்டுமே ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர். இவ்வேலையைச் செய்யும் தொழிலாளர்களின் பெயர், முகவரி; அவர்கள் வேலை செய்யும் 'விட்டு' விபரம்; அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளம் உள்ளிட்ட எந்தப் புதிவும் இல்லாமல் இத்தொழிலாளர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து வந்திருக்கிறது, நிர்வாகம். இதனால், தீயில் எரிந்து கருகிப் போன தொழிலாளர்களை அடையாளம் காணவும், இறந்து போன மற்றும் உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களின் உறவினர்களுக்குத் தகவல் கொடுக்கவும் முடியாமல் அரசாங்கம் திணையிப் போய்விட்டது.

ஊரு விட்டு ஊரு வந்து இறந்து போன பீகார் தொழிலாளர்களுக்காகத் தமிழகத்தில் யாரும் குரல் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற மிதப்பில் ஆலை நிர்வாகம் பீகாரிலிருந்து வந்த அத்தொழிலாளர்களின் உறவினர்களிடம் வெறும் இருபதாயிரம் ரூபாயை நட்ட ஈடாகக் கொடுத்துக் கைக்கமுவியது. அதிகாரிகளோ இதுவே அதிகம் என்பது போல நடந்து கொண்டனர். குறிப்பாக, மோகனூர் போலீசு நிலைய ஆய்வாளர் சி.பெரியசாமி, “20 ஆயிரம் ரூபாய் போதாதா? கொடுப்பதை வாங்கிக் கெல்லுங்கள்” என இறந்து போன சன்முகத்தின் மனைவி வளர்மதியிடமும், பீகார் தொழிலாளர்களின் உறவினர்களிடமும் அதிகாரத் திமிரோடு உபதேசித் துள்ளார். வாய்க்கரிசி போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ததையே பெரிய மனிதாமிமான உதவியாகக் காட்டிக் கொண்ட தமிழக அரசு, அதற்கு மேற்பட்டு எந்தவொரு நிவாரண உதவியும் செய்ய மறுத்து விட்டது.

இந்த ‘விபத்து’ நாடாஞ்சமன்றத் தேர்தலுக்கு ஒரு வாரம் முன்னதாகத்தான் நடந்தது. தீயில் சிக்கிக் கொண்டு மாண்டு போனவர்கள் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களாக இருந்திருந்தால், ஓட்டுக்கட்சிகளிடையே ஓப்பாரி வைப்பதில் பெரும் போட்டியே நடந்திருக்கும். பீகார் தொழிலாளர்களின் பினங்களோ ஓட்டு பொறுக்குவதற்குப் பயன்படாத பினங்களாகப் போய்விட்டதால், போலி கம்யூனிஸ்டுகள்கூட இப்பிரச்சினையைச் சீந்தாமல் விட்டுவிட்டனர்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் தலைநகர் தீல்வியில் உபற்றார் என்ற திரையரங்கில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு, அத்திரையரங்கில் படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பலரும் தீயில் சிக்கி மாண்டு போயினர். முதலாளித்துவ பத்திரிகைகள் அனைத்தும் இவ்விபத்தை மாபெரும் ‘தேசிய’ சோகமாகச் சித்தரித்து எழுதிய தோடு, அத்திரையரங்க உரிமையாளர்கள் தண்டிக்கப்படும் வரை அவ்விபத்து குறித்து தொடர்ந்து எழுதி வந்தன. ஆனால், நாமக்கல்லில் 17 தொழிலாளர்கள் தீயில் கருகி இறந்து போனதோ வெறும் மாவட்டச் செய்தியாகச் சுருக்கப்பட்டு விட்டது.

ஓட்டுக்கட்சிகளும், முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளும் அலட்சியப்படுத்தி ஒதுக்கித்தள்ளிய இச்சாவுகளை, அதற்குப் பின்னே மறைந்துள்ள முதலாளித்துவ இலாபவெறியை நாமக்கல்லில் செயல்பட்டு வரும் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம்தான் மக்கள் மத்தியில் எடுத்துச் சென்று அம்பலப்படுத்தியது. இத்தீ விபத்தில் இறந்து போன தொழிலாளர்களின் குடும்பங்களுக்கு ரூ.5 இலட்சம் நிவாரணமாக வழங்கக் கோரி

இறந்து போன தொழிலாளர்களுக்கு உரிய நிவாரணம் வழங்கக் கோரி, மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம் நாமக்கல்லில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டத்தில், அத்தீ ‘விபத்தில்’ பலியான தனது கணவர் சண்முகத்தின் மரணத்திற்கு நீதி கேட்டுக் கதறும் அவரது மனைவி வளர்மதி.

மும், அந்த ஆலையின் முதலாளியை மட்டுமின்றி, பாதுகாப்பற்ற முறையில் ஆலை இயங்கி வந்ததைக் கண்டும் காணாமல் இருந்த அதிகாரிகளையும் கைது செய்யக் கோரியும் நாமக்கல்லில் 18.5.2009 அன்று மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத் தின் சார்பாக ஆர்ப்பாட்டமும் நடத்தப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சினையைக் கழக்கமாக அமுக்கிவிட வேண்டும் என்பதில் குறியாக இருந்த மோகனூர் போலீசு ஆர்ப்பாட்டத்திற்கு அனுமதி தராமல் இழுத்தடித்ததை இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் விவசாயிகள் விடுதலை முன்னணி, புதிய ஜெனாயகத் தொழிலாளர் முன்னணி ஆகிய அமைப்புகளைச் சேர்ந்த தோழர்கள் மட்டுமின்றி, இறந்து போன தொழிலாளர்களின் உறவினர்களும் கலந்து கொண்டனர். குறிப்பாக, இறந்து போன தொழிலாளி சண்முகத்தின் மனைவி வளர்மதி, தனது கணவரை ஆலை நிர்வாகம் இரவு பகல் பாராமல் கசக்கிப் பிழிந்து வேலை வாங்கி கொண்று போட்டதைக் கண்ணீர் மல்க எடுத்துரைத்தார். மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் வழக்குரைஞர் சி.ரா.சு, சேலம் மாவட்டச் செயலர் வழக்குரைஞர் மாயன் ஆகி யோர் கண்டன உரையாற்றினர். ஆர்ப்பாட்டத்தில் வலியுறுத்திய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தர தமிழக அரசிற்கு உத்திரவிடக் கோரி சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கும் தொடுத்துள்ளது, மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம்.

இது உலகமயக் காலக்கட்டம், கண்டம் விட்டுக் கண்டம் தாண்டி இந்தியாவிற்குள் நுழையும் வெளிநாட்டு மூல தனத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் புதிது புதிதாகச் சட்டங்கள் போடப்படுகின்றன. ஆனால், வேலைதேடி ஊரு விட்டு ஊரு செல்லும் தொழிலாளிக்கோ குறைந்தபடச் பாதுகாப்புகூடக் கிடைப்பதில்லை. இந்த உலகமயத்திற்குச் சேவை செய்வதற்காகவே, தொழிலாளர்கள் வேலை உத்திரவாதம் பற்றிக் கேட்கக்கூடாது எனத் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்கள் திருத்தப்படுகின்றன. இனி, தொழிலாளர்கள் பணிபிடங்களில் உயிர் உத்திரவாதம் பற்றியும் கேட்கக் கூடாது என்றுகூடச் சட்டங்கள் திருத்தப்படலாம். எனவே, தொழிலாளி வர்க்கம் ஒன்றினைந்து இந்த அபாயத்திற்கு எதிராகப் போராடாவிட்டால், தொழிலாளர்கள் கொத்திமைகளைப் போல நடத்தப்படுவதை ஒழித்துக்கட்ட முடியாது.

— மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையம், நாமக்கல்.

தாய்லாந்து: பாசிச ஆட்சிக்கெதிராக ஏழூர்களின் போர்

இடமுச்சிட்டு

ஐனாநாயகத்தைக் கூட
துணியார்மயம்
சகித்துக் கொள்ளத்
தயாராக கீல்லை.

செய்த ஏழூர்களை சேமநலத்திட்டங்களை மட்டும் கடுமையாக எதிர்த்தன.

இந்தி விலைத்தான், 2006-ஆம் ஆண்டில் இவரது ஆட்சியைக் கவிழ்த்துவிட்டு இராணுவம் ஆட்சிக்கு வந்தது. இதற்கு முன் 2005-ஆம் ஆண்டிலிருந்தே ஐனாநாயகத்திற்கான மக்கள் கூட்டமைப்பு எனும் எதிர்க்கட்சிகளின் கூட்டனித் தாக்சின் அரசின் ஊழலை எதிர்ப்பதாகப் போராடி வந்தன. ஆனால் இவர்கள், தாக்சின் தென்னாட்டில் நடத்திய மனித உரிமை மீறலைப் பற்றி வாய்த்திறக்கவில்லை. இதன் விளைவாக தாக்சின் நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்துவிட்டு மறுதேர்தலுக்கு உத்திரவிட்டார். இதையும் எதிர்க்கட்சிகள் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை.

எப்ரல் 11-ஆம் தேதி தாய்லாந்தின் பாட்டயா எனும் சுற்றுலா விடுதி நகரில் “ஸியான்” எனும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் கூட்டமைப்பிற்கும் இந்தியாவிற்கும் நடக்க இருந்த சந்திப்பு, போராட்காரர்களின் கலவரத்தால் ஒத்திப் போடப் பட்டது. இதில் பங்கேற்க சென்றிருந்த இந்தியாவின் வணிகம் மற்றும் தொழில்துறை அமைச்சர் கமல்நாத்தும் மற்ற பிற நாட்டுத் தலைவர்களும் பாதுகாப்பாக தாய்லாந்து தலைநகர் பாங்காங் திரும்பினர். பல்வேறு உலகத் தலைவர்கள் சந்திக்கும் கூட்டங்களில் உலகமயத்திற்கு எதிராகப் போராடும் மக்கள் தமது எதிர்ப்பை காட்டுவது வழக்கம்தான்; அதுவும், ஐனாநாயகத்தின் ஒரு அங்கம் என்று ஏற்றிருந்தார்கள். ஆனால், இங்கே ஒரு கூட்டமே ரத்து செய்யப்படும் அளவுக்கு நடந்ததை பல நாடுகளால் ஜிரணிக்கக் முடியவில்லை. அப்படி தாய்லாந்தில் என்னதான் பிரச்சினை?

இதுவரை பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட இராணுவப் புரட்சிகள் நடந்திருக்கும் தாய்லாந்தில் இன்னும் மன்னர் பரம்பரையினர் அங்கீகாரத்தோடு வாழ்கின்றனர். ஏழ்மையும், செல்வமும் கூரிய முரண்பாடுடன் பிரிந்திருக்கும் நாட்டில், ஏழூர்களுக்கு எந்தக் காலத்திலும் பெயரளவு ஐனாநாயகம்கூடத் கிடைத்தில்லை.

ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர் தாக்சின் என்பவரது தலைமையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் ஆட்சி செய்தது. தாக்சினும் கூட அந்நாட்டில் பிரபலமான தொழில்துறை முதலாளி என்றாலும், இவரது ஆட்சிக்காலத்தில் ஓரளவுக்கு ஐனாநாயகமும், சுதந்திரமும் இருந்தது. ஓப்பிட்டளவில் ஊடகங்களுக்கும் கூட சுதந்திரம் இருந்தது. மேலும் ஏழூர்களுக்கு ஆறுதல் தரும் அளவில் பல சமூகநலத் திட்டங்களும் இவர்காலத்தில் அமலுக்கு வந்தன. நமது நாட்டில் இருக்கும் கவர்ச்சித் திட்டங்கள் போலத்தான் இவை என்றாலும், அந்நாட்டு மக்களுக்கோ அவையே ஏக்கப் பெருமுக்காக இருந்தன. இதைத்தவிர, தாக்சின் ஆட்சியில் நாட்டின் தெற்கு பகுதி யில் இருக்கும் மலாய் முசலீம் சிறுபான்மையினர் மீது போதை கட்டதலுக்கெதிரான போர் என்ற பெயரில் ஏற்குறைய 3000 பேர் வரை கொல்லப்பட்டனர். இந்த அடக்குமுறையெல்லாம் பிரச்சினை என்று பார்க்காத எதிர்க்கட்சிகள், தாக்சின் அரசு

இராணுவ - மேட்டுக்குடி கும்பலின் ஆட்சிக் கவிழ்ப்புக்குப் பின் புதிய பிரதமராகியுள்ள அபிஶித்.

இப்போது தாய்லாந்தில் முழு சர்வாதிகாரம் நிலவு கிறதென்றால் மிகைப்பில்லை. அரசையும், இராணுவத்தையும் ஒருவர்க்குறை கூறினால் கேசுத்துப்போகின்னும், எனவும்.

மன்னரை அவமதித்தார் எனவும் தண்டிக்கப்படுவார். பத்திரிகைகள், வாளெனாலி, தொலைக்காட்சி அனைத்தும் தனிக்கை செய்யப்பட்டே இயங்குகின்றன. அப்படி தனிக்கைக்கு அவசியமே இல்லாமல் இவைகளெல்லாம் இராணுவத்திற்கு ஆதரவாக செயல்படுவது வேறு கதை. இணையத்தில் அரசுக்கெதி ராக வாசகர் கருத்து தெரிவிப்பவர்கள்கூட அவர்களது கணினி ஜபி எண்ணை வைத்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, எந்த வழக்குமில்லாமல் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், மற்றவர்களின் கதியைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மன்னருக்கும், இராணுவத்திற்கும் மேட்டுக்குடியினருக்கும் ஆதாவான கட்சிகளின் தொண்டர்கள் மஞ்சள் சட்டமை அனிந்து கொண்டு இந்த பாசிச்த்தை ஏவி வருகின்றனர். இதை எதிர்த்து தாக்சினின் கட்சிக்கு ஆதாவான சிவப்பு சட்டமை அனிந்த தொண்டர் படை போராடி வருகிறது. உண்மையில் இங்கே கட்சி நடத்த முடியாது என்பதை புரிந்து கொண்ட தாக்சின், வெளிநாடு சென்று அங்கிருந்து தனது கட்சியினரிடம் பேசி வருகிறார். ஆனால், இந்த சிவப்பு தொண்டர் படை, தாக்சினின் வரம்புகளை மீறி உண்மையான ஐனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தை வீச்சாக நடத்தி வருகிறது.

இப்படித்தான் ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்குமான பகைமை தாய்லாந்தில் ஒரு பாரிய வர்க்கப் போராட்டத்தை பரப்பி வருகிறது. உலகமயத்தின் காலத்தில் உள்ளுரில் பெயரளவு ஐனநாயகம் கூடத் தேவையில்லாமல், அதுவும்

தாய்லாந்தின் இராணுவ - மேட்டுக்குடி கும்பலின் பாசிச் ஆட்சிக்கெதிராக சிவப்புச் சட்டமையின்த ஏழைகளின் போராட்டம்.

இந்த சிவப்புச் சட்டமை தொண்டர் படை, தாக்சினின் வரம்புகளை மீறி உண்மையான ஐனநாயகத்திற்காகவும், இதில் தோற்றால் நாம் நிரந்தர அடிமைகளாகி விடுவோம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டும் போராடுகிறது.

உலகமயம் வற்புறுத்தும் ஏழைகளுக்கான சேமநலத்திட்டங்களைக் கூட சுகிக்க முடியாமல் தாய்லாந்தில் இராணுவம், பணக்காரர்கள், நீதிமன்றங்கள், ஊடகங்கள் கூட்டு சேர்ந்து கொண்டு பெரும்பான்மை மக்களின் மேல் பெரும் அடக்கு முறையை ஏவி வருகின்றன. இதற்கு அறிவாளிகளும், தன்னார்வக் குழுக்களும் கூட ஆதாவு தெரிவிக்கிறார்கள் என்றால் செல்வந்தர்களின் வலிமையையும், ஏழைகளுக்கெதிரானவர்களதான் இவர்கள் என்பதையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்தக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் “எசியான்” கூட்டமைப் பின் சந்திப்பை முடக்கிய அந்த கலக்காரர்கள் வேறு யாருமல்ல, இந்த சிவப்பு படையினர்தான். பல நாட்டு மந்திரிகளை வெளியேற்றி, உள்துறை அமைச்சகத்தின் அதிகாரிகளை பணயக்கைத்திகளாகப் பிடித்து போர்க்குணமிக்க முறையில் அந்த போராட்டம் நடைபெற்றது. இதை வைத்து அரண்டு போன இராணுவ கைக்கலி அரசாங்கம், நாட்டில் அவசர நிலையைப் பிரகடனம் செய்து துருப்புக்களின் ஆயுத வலிமையைக் கொண்டு அடக்குமுறையை ஏவி வருகிறது. ஆனால், அந்த செஞ்சுட்டைப் படை அடிப்பளிவதாக இல்லை. இதில் தோற்றால் நாம் நிரந்தர அடிமைகளாக நிலைபெறுவோம் என்பதை புரிந்து கொண்ட தாய்லாந்து நாட்டின் ஏழைகள் - அதாவது, பெரும்பான்மை மக்கள், செஞ்சுட்டைப் போராட்டத்தில் நாள்தோறும் அனிதிரண்டவாறு போராடுகிறார்கள். ஒரு சிலரை சுட்டுக் கொள்ளு போராட்டத்தை முடக்க நினைத்த இராணுவம், பெரும் தீரளான மக்கள் வருவதைக் கண்டு மிரண்டு போயிருக்கிறது.

விரைவில் இந்த பாசிச் அதிகாரவர்க்கம் தண்டிக்கப்பட்டு தாய்லாந்தில் புதிய மக்களாட்சி நிலைபெறும் என்பதில் ஜயமில்லை. உரிமைகளை இழந்து மந்தைகளைப் போல இவ்வளவுநாள் நடந்து கொண்டதை அறிந்துள்ள மக்கள், இந்த முறை தோற்றால் எழுவதற்கு வெறுநாள் பிடிக்கும் என்பதையும் புரிந்து கொண்டு போராடுகிறார்கள். விரைவில் மஞ்சள் சட்டமைப் படையை புறமுதுகு காணச் செய்து, செஞ்சுட்டைப் படை வெல்லும். அதையும் நாம் பார்க்கத்தான் போகிறோம்.

● பச்சையப்பன்

தடுப்புச் சட்டத்தில் பல்வேறு திருத்தங்களைச் செய்த இந்திய அரசு, மோடி போன்ற இந்து மதவெறி தீவிரவாதிகளை எதிர் கொள்ள தனிச் சட்டம் இயற்ற மறுத்து வருகிறது. இந்த இனப் படுகொலை தொடர்பான 2,000 வழக்குகளில் வெறும் 10 வழக் குகளை மட்டும் தனது கண்காணிப்பின் கீழ் கொண்டுவந்துள்ள உச்சநீதி மன்றம், இந்தப் பத்து வழக்குகளை வெளி மாநில நீதிமன்றங்களில் விசாரிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைத் தனது தீர்ப்பில் உத்தித் தள்ளி விட்டது.

குஜராத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள விரைவு நீதிமன்றங்களில் நடக்கும் விசாரணையைக் கண்காணித்து உச்சநீதி மன்றத்திற்கு அறிக்கை அனுப்புவது; இந்தப் பத்து வழக்குகளில் சம்பந்தப் பட்டுள்ள சாட்சிகளுக்குப் போதிய பாதுகாப்பு அளிப்பது; சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவோடு கலந்தாலோசித்து, அரசு வழக்குரைஞர்களை நியமிப்பது ஆகிய பொறுப்புகள் சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதால், இந்தப் பத்து வழக்குகளும் இந்து மதவெறிக் கும்பவின் அச்சுறுத்தவின்றி நடைபெறும் என்றும் சொல்கிறது, உச்சநீதி மன்றம்.

2,000 வழக்குகளில் இந்தப் பத்து வழக்குகளில் மட்டும் விரைவாகவும் நியாயமாகவும் நீதி கிடைத்துவிட்டால் போதும் என்று இருந்துவிட முடியாது; இரண்டாவதாக, இந்து மதவெறிக் கும்பல் சட்டத்தின் ஒட்டைகளுக்குள் புகுந்துகொண்டு இந்த பத்து வழக்குகளையும் இழுத்ததிக்கும் நிரித்தனத்தில் இறங்காது என்பதற்கும் எந்த உத்தரவாதமும் கிடையாது.

குஜராத் அரசில் மகளிர் நலத் துறையில் இணை அமைச்சராக இருந்த மாயாபென் கோத்நானியும், விகாவு இந்து பரிசுத் தின் பொதுச் செயலாளராக இருந்த ஜெய்தீப் படேலும்தான், நரோடா பாட்டியாவிலும், நரோடா கிராமத்திலும் நடந்த தாக்குதல்களுக்குத் தளபதிகளாகச் செயல்பட்டவர்கள். இவர்கள் இருவரும் கைபேசிகள் மூலம் கொடுத்த உத்தரவுகளின்படி தான் இந்து மதவெறிக் கும்பல் அந்தக் தாக்குதலை நடத்தினார்கள் என்பதற்கு அசைக்க முடியாத ஆதாரங்கள் இருந்தபொழுதும், இவர்கள் மீது வழக்குப் பதிவு செய்ய மறுத்துவிட்டதோடு, நரோடா பாட்டியா மற்றும் நரோடா கிராம கொலைச் சம்பவ வழக்குகளைப் போதிய சாட்சியமில்லை என்ற பொய்யைச் சொல்லிக் கைகழுவி விட்டது, மோடி அரசு.

உச்சநீதி மன்ற உத்தரவுப்படி இந்த இரண்டு வழக்குகளை யும் மீண்டும் புலனாய்வு செய்த சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு, அமைச்சர் மாயாபென்னையும், ஜெய்தீப் படேலையும் விசாரணைக்கு அழைத்தது. அவர்கள் இருவரும் மோடிக்குள்ள அதிகாரத்தைக் கேட்யமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, விசாரணைக்குப் போகாமல் காலத்தைக் கடத்தினர். இதனையுடுத்து, சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு அவர்கள் இருவரையும் தலைமறைவாகத் திரியும் குற்றவாளிகள் என அறிவித்தது. அவர்களோ குஜராத்திலுள்ள கீழ் நீதிமன்றமொன்றில் மனுப் போட்டு, சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு தங்களைக் கைது செய்துவிடாத வண்ணம் பினை வாங்கிக் கொண்டனர். அந்த நீதிமன்றம் சமூகத் தில் உயர்ந்த அந்தல்தில் இருக்கும் இவர்கள் சாட்சியத்தைக் கலைத்துவிட மாட்டார்கள் என இக்கிரிமினல்களுக்குச் சான்றி தம் அளித்தது. இதன்பின், சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு குஜராத் உயர்நீதி மன்றத்தை அனுகி கீழ் நீதிமன்றம் வழங்கிய பினையை ரத்துசெய்ய வைத்து, அதன் பிறகு அவர்கள் இருவரையும் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தது. எனினும், கைது செய்யப்பட்ட சில நாட்களிலேயே அவ்விருவருக்கும் பினை வழங்கி விட்டது, குஜராத் நீதிமன்றம்.

சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவின் விசாரணைக்கு அழைத்துவரப்படும் குஜராத் மாநில மகளிர் நலத்துறை இணை அமைச்சர் மாயாபென் கோத்நானி (மேல் படம்) மற்றும் விகாவு இந்து பரிசுத்தின் குஜராத் மாநிலப் பொதுச் செயலாளர் ஜெய்தீப் பட்டேல்.

இப்படிப்பட்ட இழுத்தடிப்புகளை இந்து மதவெறிக் கும்பல் மட்டுமல்ல, உச்சநீதி மன்றம்கூட “சட்டப்படி” செய்து வருகிறது என்பதும் உண்மை.

சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழுவின் வசமூள்ள இந்தப் பத்து வழக்குகளையும் குஜராத்திற்கு வெளியே விசாரிக்க வேண்டும் எனக் கோரி மனித உரிமை அமைப்புகள் 2003-ஆம் ஆண்டு உச்சநீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தன. இவும் வழக்கை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொண்ட உச்சநீதி மன்றம் இந்த வழக்குகளின் மீது குஜராத் நீதிமன்றங்களில் நடந்துவந்த விசாரணைகளுக்கு இடைக்கால தடை விதித்தது. மனித உரிமை அமைப்புகளின் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள

பாக். தீராண்மூலம் - தாலிபான் மோதுல்:

நிழலா? நிஜமா?

**மதுவாதுக்கீர்தன்
முழுசிப் போன
சமூகக் கட்டமைப்பை
இழிக்காமல்,
தாலிபான்களை
இழிக்க முடியாது.**

வரம் கொடுத்த சிவன் தலையிலேயே கைவைக்க முயன்ற பத்மாசுரன் பற்றிய இந்து மதப் புராணக் கதையை அறியாத வர்கள் இருக்க முடியாது. பாகிஸ்தானின் இன்றைய நிலை அப் புராணக் கதையைத்தான் நினைவுபடுத்துகிறது. அந்நாட்டி லூளன் வடமேற்கு எல்லைப்பறு மாநிலத்திலுள்ள மாலாகண்ட் பகுதியில் “அமைதியை” ஏற்படுத்த, அப்பகுதியில் செயல் பட்டு வரும் தெஹ்ரிக் இநிபாஸ் ஹரியத் இ முஹமதி என்ற இச்லாமியத் தீவிரவாத அமைப்போடு பாகிஸ்தான் அரசு ஓர் உடன்பாடு செய்துகொண்டது. இதன்படி, மாலாகண்ட் பகுதி யில் ஸ்வாட் சமவெளியையும் உள்ளிட்ட ஏழு மாவட்டங்களில் நிஜாம் இ அத்ல் என்ற ஷரியத் நீதிமன்றங்களை அமைத்துக் கொள்ள அனுமதி வழங்கப்படும். இதற்கு கைமாறாக, தெஹ்ரிக் இநிபாஸ் அமைப்பு தனது சுகோதர அமைப்பான தெஹ்ரிக் இ தாலிபான் பாகிஸ்தான் அமைப்பினை ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கைவிடுமாறு செய்ய வேண்டும். ஆனால், நடந்ததோ பாகிஸ்தான் அரசாங்கத்தின் எதிர்பார்ப்பிற்கு நேர் மாறாக அமைந்துவிட்டது.

இந்த அமைதி ஒப்பந்தம் பிப்ரவரி 2009-இல் கையெழுத் தானது. பாகிஸ்தான் அரசு ஒப்பந்தப்படி ஷரியத் நீதிமன்றங்களை அமைத்து, அதற்குரிய நீதிபதிகளை (காவி) நியமித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், பாகிஸ்தானைச் சேர்ந்த தெஹ்ரிக் இ தாலிபான் அமைப்பு ஆயுதங்கள் ஒப்படைக்க மறுத்ததோடு, மாலாகண்ட் பகுதியில் ஸ்வாட் சமவெளியை ஒட்டியுள்ள புனேர், தீர் மாவட்டங்களுக்குள் அனையனியாக ஊடுருவி யது. தாலிபான் அமைப்பால் அம்மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த பல பகுதிகளில் சோதனைச் சாவடிகள் அமைக்கப்பட்டன; ரேந்து படைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அம்மாவட்டங்களில் பாகிஸ்தானின் அதிகாரம் இனி செல்லுபடியாகது என்ற தோற்றும் உருவாக்கப்பட்டது.

பாகிஸ்தானின் தலைநகர் இல்லாமாபாத், புனேர் மாவட்டத்தில் இருந்து 100 கி.மீ. தொலைவிற்குள் அமைந்திருப்பதால், அடுத்து இல்லாமாபாத்திற்குள்ளும் தாலிபான் ஊடுருவிலிடும் என்ற பேரி பொதுமக்கள் மத்தியில் உருவானது. இல்லாமாபாத்தைச் சேர்ந்த சில தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் தங்கள் பள்ளிக் கட்டிடத்தின் சுற்றுச்சுவரை உயர்த்திக்

கட்டும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியதாகவும், சில தனியார் பள்ளிக்கூடங்கள் பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு இறுக்கமான உடைகளையோ, ஜீன்ஸ் ஆடையையோ அணிந்து வரக் கூடாது எனக் கட்டுகளையிட்டதாகவும், தாராளவாத சிந்தனை கொண்ட கனவான்கள் தங்களின் பாதுகாப்புக்குத் துப்பாக்கி வாங்கி வைத்துக் கொள்ள அவைந்ததாகவும் பத்திரிகைகள் இந்தப் பீதியைப் படம் பிடித்துக் காட்டின.

இல்லாமாபாத்தில் பீதி பரவி வந்த நேரத்தில் புனேர் மாவட்டத்தில் பொதுமக்கள் தாலிபானின் ஊடுருவலை எதிர்க்கத் தொடங்கியிருந்தனர். அரசு தாலிபானுக்கு எதிராக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்ற கூறி, பாகிஸ்தானின் பல பகுதிகளிலும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெறத் தொடங்கின. அமைதி ஒப்பந்தத்தை ஆதரித்து வந்த அமெரிக்கா, புனேர் ஊடுருவுக்குப் பிறகு நிலைமை கைமீறிப் போவதை உணர்ந்து, பாகிஸ்தான் அரசு தாலிபானுக்கு எதிராக இராணுவ நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்ற நிர்பந்தம் கொடுக்கத் தொடங்கியது. “இந்தியா பாகிஸ்தானை அச்சுறுத்தும் எதிரிகிடையாது; உள்நாட்டு தீவிரவாதிகள்தான் பாகிஸ்தானின் அபாயகரமான எதிரிகள்” என பாகிஸ்தானுக்குப் புதிய உபதேசத்தை வழங்கியது, அமெரிக்கா.

இத்தகைய உள்நாட்டு மற்றும் மேற்குலக நாடுகளின் நெருக்குதல்கள் ஒருப்புக்கு வருக்க, வளர்த்த கடா மார்பில் பாய்ந்துவிடக் கூடாது என்பதையும், தாலிபானுக்கு எதிராக ஏதாவதொரு நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் அமெரிக்காவில் இருந்து நிதியுதவி கிடைக்கும் என்பதையும் புரிந்து கொண்ட பாகிஸ்தான் அரசு, மிகவும் தாமதமாகத் தாலிபானுக்கு எதிராக இராணுவ நடவடிக்கைகளில் இறங்கியது. பாகிஸ்தானுக்குத் தனது பலத்தைப் புரிய வைத்த தாலிபான், புனேர் மாவட்டத்திலிருந்து தானே பின்வாங்கிக் கொண்டது.

அதேசமயம், அமைதி ஒப்பந்தம் நடைமுறையில் இருப்பதால் மாலாகண்ட் பகுதியில் பாகிஸ்தான் இராணுவம் தாக்குதால் நடத்தாது என எதிர்பார்த்தது. ஆனால், பாகிஸ்தானோ இல்லாமையத் தீவிரவாதத்திற்கு எதிராகத் தான் உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்து வருவதைக் காட்டிக் கொள்வதற்காக மாலாகண்ட் பகுதியில் இராணுவத் துருப்புகளையும் ஆயுதங்களையும் குவித்துக் கொடுத்து தாக்குதால் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இதனால் மாலாகண்ட் பகுதியைச் சேர்ந்த

ஸ்வாட் சமவெளியில் உள்ள மிங்கோரா நகரைச் சேர்ந்த மக்கள், இராணுவக் குண்டு வீச்சில் இருந்து தப்பிக்க அகதிகளாக வெளியேறிச் செல்லும் அவை.

இலட்சக்கணக்கான மக்கள் தாங்கள் வாழ்ந்து வந்த பகுதியில் இருந்து வெளியேறி, உள்நாட்டிலேயே அகதிகளாக அலையும் அவலநிலை உருவாகியுள்ளது.

அமைதி ஒப்பந்தம் உருவாவதற்கு முன் மாலாகண்ட் பகுதியில் நடந்த சண்டையினால் வெளியேறிவர்கள், தற்போது வெளியேறி வருபவர்கள் என எல்லாமுமாகச் சேர்த்து ஏறத்தாழ 15 இலட்சம் மக்கள் மாலாகண்ட் பகுதியில் இருந்து வெளியேறி, பாகிஸ்தானின் பல்வேறு பகுதிகளில் அகதிகளாகத் தஞ்சம் அடைந்திருக்கலாம் என ஜி.நா. மன்றம் மதிப்பிட்டுள்ளது. வெளியேறிச் சென்ற வர்களுள் 20 சதவீத மக்கள்தான் அகதி முகாம்களில் தஞ்சம் அடைந்துள்ளனர். மீதமுள்ள 80 சதவீத மக்கள் உறவினர்கள், நண்பர்களிடம் அடைக்கலம் அடைந்துள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது.

அகதி முகாம் என்ற பெயரில் வெறும் துணிக் கூடாரத்தைத்தான் அமைத்திருக்கிறது, பாகிஸ்தான் அரசு. குடிநீர் வசதியற்ற, மின்சார வசதியற்ற, கழிப்பிட வசதியற்ற இம்முகாம்களில் நாங்கள் மிருகங்களைப் போல வாழ்ந்து வருவதாகக் குறிப்பிடுகிறார், அஸ்மத்துல்லா கான். ஏற்கெனவே திவாலாகிப் போய்விட்ட பாகிஸ்தான் அரசு, இந்த அகதி முகாம் களை இதற்கு மேல் “வசதியாக”ப் பராமரித்து விட முடியாது. பாகிஸ்தான் ஆரூங் கும்பலின் அமெரிக்க அடிவருட்டதனம், அமெரிக்கா ஊட்டி வளர்த்த இராணுவ சர்வாதிகாரம், முசலீம் தீவிரவாதம் இவை ஒன்றோடொன்று

கைகோர்த்துக் கொண்டும் போட்டி போட்டுக் கொண்டும் அந்நாட்டில் மிகப் பெரும் மனிதுப் பேரழிவை மிகவும் அமைதியாக நடத்தி வருகின்றன என்பதே உண்மை.

தாலிபான்களைத் துடைத்துவிட்டுத் தான் மறுவேலை எனக் காட்டிக் கொள்வதற்காக, பாகிஸ்தான் அதிபர் ஆசிஃ் ப் அவி ஐர்தாரி இத்தாக்குதலை பாகிஸ்தானின் ஆன்மாவை மீட்புதற்கான யுத்தம் எனப் பல மான பீடிகை போட்டு வருணித்து வருகிறார். ஆனால், முசலீம் தீவிரவாத அமைப்புகளுக்கும், பாகிஸ்தான் அரசு, இராணுவம் மற்றும் அதன் சர்வதேச உளவு அமைப்பான ஜி.எஸ்.ஐ.க் கும் இடையே இருந்து வரும் நெருக்கமான உறவுகளை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது அதிபர் ஐர்தாரி யின் வார்த்தைகளை எவ்வளவு தூர்த்திற்கு நம்ப முடியும் எனத் தெரியவில்லை.

இதற்கு ஆதாரமாக “அரசு முசலீம் தீவிரவாத அமைப்போடு போட்டுக்கொண்ட அமைதி ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்யாமல் இருப்பது; இதுவரை இத்தாக்குதலில் 700-க்கும் மேற்பட்ட தீவிரவாதிகள் கொல்லப்பட்டபோதும், பாகிஸ்தானில் பதுங்கிக் கொண்டு செயல்பட்டு வரும் பல்வேறு

தீவிரவாத அமைப்புகளின் தலைவர்களைக் கைது செய்யாமல்கூட விட்டு வைத்திருப்பது; குறிப்பாக, ஆப்கான் மற்றும் பாகிஸ்தானைச் சேர்ந்த பல்வேறு தீவிரவாத அமைப்புகளின் புகலிடமாக இருக்கும் ஆப்கான் எல்லையெயிட்டியுள்ள பழங்குடியினப் பகுதிகளை பாகிஸ்தான் அரசு கண்டு கொள்ளாமல் இருப்பது” ஆகியவற்றை பாகிஸ்தான் மக்களே சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். ஒரு காலத்தில் பாகிஸ்தான் மக்களால் “சகோதரர்கள்” என அழைக்கப்பட்ட முசலீம் தீவிரவாத அமைப்புகள் இன்று அம்மக்களால் கொலைகாரர்களாகப் பார்த்து வெறுக்கப்படுவதாக பாகிஸ்தான் பத்திரிகைகள் குறிப்பிடுகின்றன.

மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளின் மீது பாக். இராணுவம் குண்டு வீசி வருவதைக் கண்டித்து நடந்த ஆர்ப்பாட்ட பேரணி.

மாலாகண்ட் பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் விரும்பியதால் தான் முசலீம் தீவிரவாத அமைப்போடு ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டாகவும், ஷரியத் நீதிமன்றங்களை அமைத்து வருவதாகவும் பாகிஸ்தான் அரசும் இராணுவமும் கூறி வருகின்றன. மாலாகண்ட் பகுதியைச் சேர்ந்த பழங்குடி இன மக்கள் பாகிஸ்தான் அரசின் மீதும், அதன் ஊழல் நிறைந்த நீதி பரிபாலன முறையின் மீதும் கொண்டிருந்த வெறுப்பை பாகிஸ்தான் அரசும் இராணுவமும் முசலீம் தீவிரவாத அமைப்புகளும் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டன என்பதே உண்மை.

வடமேற்கு எல்லைப்புற மாநிலத்தை ஆண்டு வரும் அவாமி கட்சி இராணுவத்தின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகத்தான் முசலீம் தீவிரவாதிகளோடு ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்ட உண்மையைப் போட்டு உடைத்து விட்டது. “பாகிஸ்தான் இராணுவம் முசலீம் தீவிரவாத அமைப்புகள் தனது அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் அளவிற்கு வளர்ந்து விடவில்லை எனக் கருதுவதால்தான், தாவிபான் புனேர் மாவட்டத்திற்குள் ஊடுருவியதைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை” என பாகிஸ்தான் பத்திரிகைகள் குற்றஞ்சுமத்து வருகின்றன.

பாகிஸ்தானின் ஆரூம் கும்பல்களுள் ஓன்றான பெரும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் முசலீம் மத குருமார்களுக்கும் இடையே இருந்து வரும் நெருக்கமான பிணைப்பு; பாகிஸ்தானின் இராணுவம் மற்றும் ஐ.எஸ்.ஐ.க்கும் பல்வேறு முசலீம் தீவிரவாதக் குழுக்களுக்கும் இடையே இருந்து வரும் உறவு; அமெரிக்கா வாலும், பாகிஸ்தானின் ஆரூம் கும்பலாலும் பாகிஸ்தான் சமூகம் கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக முசலீம் மத அடிப்படைவாத சித்தாந்தம் மற்றும் அரசியலுக்குள் மூழ்க வைக்கப்பட்டிருப்பது; பாகிஸ்தானின் உற்பத்தித் தேங்கிப் போய் அதனால் அம்மக்களைப் பிடித்தாட்டும் வறுமை; இவ் வறுமையின் காரணமாக மதரலாக்கள் போதித்து வரும் கல்வியைத் தவிர, வேறொன்று சீர்திருத்தக் கருத்துக்களுக்கோ, முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்கோ ஆட்பட்டாத பாகிஸ்தானின் அடித்தட்டு மக்கள்; அமெரிக்கா ஆப்கானில் நடத்தி வரும் மேலாதிக்கத் திமிர் பிடித்த போர்; இப்போரை பல்வேறு முசலீம் தீவிரவாத அமைப்புகள் எதிர்த்துப் போராடி வருவது — இவை காரணமாக பாகிஸ்தான் இராணுவம் முசலீம் தீவிர

லாகூர் நகரப் பொதுமக்கள் தாவிபான் தீவிரவாதிகளைக் கண்டித்து நடத்திய ஆர்ப்பாட்ட பேரணி.

Owned and Published by R. SHANMUGARAJ, from Shop No. 110, 11nd Floor, 63, N.S.K. Salai, Kodambakkam, Chennai-600 024 and Printed by him at EZHIL PRINTS, Shop No. 110, 11nd Floor, 63, N.S.K. Salai, Kodambakkam, Chennai-600 024. Editor: R. SHANMUGARAJ.

பாகிஸ்தான் ஆரூம்கும்பலின்

அமெரிக்க அடிவருடுத்தனம்,

அமெரிக்கா உட்டி வளர்த்த

இராணுவ சர்வாதிகாரம், முசலீம்

தீவிரவாதம் இவை ஒன்றோடோன்று

போட்டி போட்டுக் கொண்டும்

அந்நாட்டில் மிகப்பெரும் மனிதப்

போழிவை நடத்தி வருகின்றன.

வாத அமைப்புகளுக்கு எதிராக ஒப்புக்காக நடத்தும் தாக்குதல்கள்கூட, முசலீம் தீவிரவாத அமைப்புகளை மேலும் மேலும் பலப்படுத்தும் எதிர்மறையான விளைவுகளைத்தான் ஏற்படுத்துகின்றன.

அமெரிக்க மறுகாலனியாதிக் கூட்டுப்பையும், நாட்டின் சுதந்திரத்தையும், ஐநாயகத்தையும், மதச்சார்பின்மையையும் குறிக்கோள்களாகக் கொண்டு நடத்தப்படும் மக்களினர் புரட்சிகரப் போராட்டங்களின் மூலம் மட்டும்தான் பாகிஸ்தானைப் பீடித்திருக்கும் எல்லா துயரங்களையும் துடைத்தெறிய முடியும். மாராக, சட்ட வரம்புகளுக்கு உட்பட்ட சீர்திருத்தப் போராட்டங்களினால்கூட இந்த அவலங்களை ஓழித்துக்கட்ட முடிய வில்லை என்பதைத்தான் பாகிஸ்தானின் வரலாறு நமக்கு உணர்த்துகிறது.

பெரும்பான்மையான பாகிஸ்தான் மக்கள் முசலீம் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும், அந்நாட்டு அரசு ஒரு மதவாத அரசு என்பதும் பெரும்பான்மையான இந்திய மக்களுக்குத் தெரிந்த உண்மைதான். எனினும், பாகிஸ்தான் மக்களுள் ஒரு சார் முசலீம் தீவிரவாத அமைப்புகளுக்கு எதிராகப் போராடி வருகின்றனர். ஆனால், இந்தியாவிலோ, குஜராத் இனப் படுகொலையை நடத்திய பிறகும் ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவார அமைப்புகளை எந்தவொரு முதலாளித்துவப் பத்திரிகையும் பயங்கரவாத அமைப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட மறுத்து வருகின்றன. ‘இந்து’ எனச் சொல்லிக் கொள்ளும் மக்களுள் பெரும்பான்மையோர் ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பலைப் பயங்கரவாத பார்க்க மறுக்கின்றனர். இன்னும் சொல்லப்போனால், பாகிஸ்தான், முசலீம்கள் ஆகியோர் பற்றி ஆர்.எஸ்.எஸ். பரப்பிவரும் நச்சக் கருத்துக்கள்தான் பெரும்பான்மையான ‘இந்து’ மக்களின் பொதுப் புத்தியாக இருந்து வருகிறது. அந்த வகையில் நாம் பாகிஸ்தானைப் பார்த்து வெட்கங்கொள்ளத்தான் வேண்டும்!

• குப்பன்